

USA's Udenrigsministerium bekræfter topmøde mellem Trump og Xi Jinping i næste uge

29. mrs., 2017 – USA's Udenrigsministerium har nu officielt meddelt, at et møde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping vil finde sted den 6.-7. april. Dette blev meddelt i en officiel telefonisk briefing til pressen i går. Udenrigsminister Rex Tillerson vil deltage, hvilket faktisk var meddelelsens indhold.

Den kinesiske, engelsksprogede CCTV-station bragte ligeledes en meddelelse om topmødet i dag, i forbindelse med promovering af et umiddelbart forestående interview med den amerikanske transportminister, Elaine Chow. CCTC understregede, at fr. Chow er en af de mest indflydelsesrige amerikanere af asiatisk oprindelse, og at hun vil være centralt placeret i planer for infrastrukturinvesteringer – som kunne involvere kinesisk deltagelse.

Mange artikler om amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og om en genopbygning af USA's økonomiske infrastruktur, dukker op i kinesisk, engelsksproget presse. En slående artikel på CCTV's site begynder med at citere den store videnskabsmand og grundlægger af det Amerikanske System, Benjamin Franklins ekstraordinære respekt for konfucianisme.

»Den store opfinder og diplomat, Benjamin Franklin, grublede over en »amerikansk civilisation«, der ville være baseret på hans studier af kinesisk civilisation. Han formanede til konfucianismens dyder. I 1737 introducerede han til læserne af avisen Pennsylvania Gazette en serie noveller, 'Fra Konfucius' moral'. Han skrev, at konfuciansk filosofi var »den port,

gennem hvilken man må gå for at komme til den højeste og mest perfekte visdom'.«

Med henvisning til en kilde i USA's Efterretningstjeneste rapporterede *South China Morning Post* om topmødet, at præsident Xi ikke vil gøre andre ophold i USA (dvs., ikke vil møde kongresmedlemmer). Artiklen kom også med spekulationer om, at den usædvanlige, officielle tavshed omkring topmødet betyder, at forberedelser af spørgsmål og mulige aftaler fortsætter helt frem til sidste øjeblik før mødet.

Yemen: Vil Trump dykke ned i det saudiske hængedynd?

28. marts., 2017 – Ifølge flere nye rapporter skulle Trump-administrationen være i færd med at overveje, eller har allerede besluttet, at øge USA's militære støtte til den saudiskledede koalition, der har været i krig i Yemen i de sidste to år. *Wall Street Journal* rapporterede her til morgen, at administrationen allerede er i færd med at optrappe sin støtte til saudierne og de Forenede Arabiske Emirater (UAE), især mht. efterretningsstøtte og logistisk støtte. Trump-administrationens primære interesse siges at være at bekæmpe al-Qaeda på den Arabiske Halvø; sekundært, at imødegå iransk indflydelse i landet.

Washington Post rapporterede den 26. marts, at forsvarsminister James Mattis i sidste uge har udfærdiget et memo til generalløjtnant H.R. McMaster, Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, der søger at fjerne restriktionerne, som blev gennemført af præsident Obama i 2016, for militærstøtte til koalitionen, med det formål at gøre det muligt for en

operation fra UAE at indtage havnebyen Hodeydah fra Houthi-stammemilitserne, men memoet foreslår ikke at støtte ethvert aspekt at den foreslåede UAE-operation. Ifølge *Washington Post* vil (USA's Sikkerhedsråds) principkomiteen træde sammen i denne uge for at overveje Mattis' memo; det er uklart, om det bliver vedtaget.

Et forslag om at levere amerikanske specialstyrker på jorden ved Det røde Havs kyst »var ikke omfattet af Mattis' anmodning«, sagde en højtplaceret embedsmand i administrationen til *WP*. Da UAE kom med en tilsvarende anmodning sidste år, blev den blokeret pga. bekymring over dens usandsynlige succes, og over, at det kunne forværre den allerede katastrofale, humanitære situation. Visse af præsident Trumps rådgivere deler disse samme bekymringer, sagde en højtplaceret embedsmand.

»Det er endnu ikke blevet besluttet, om [restriktionerne] vil blive ophævet. Der er bestemt generel uenighed i vores regering.« Der er også bekymring over, at en forøget, amerikansk støtte mere generelt kunne underminere de diplomatiske bestræbelser, der befinder sig i et dødvande, på at afslutte krigen.

Foto: Præsident Donald Trump med sin nye forsvarsminister, James Mattis.

**Anti-Trump-intrige ønsker
Tredje Verdenskrig,**

advarer fremtrædende tysk forfatter

29. mrs., 2017 – Wolfgang Bittner, fremtrædende forfatter af bøger og artikler i Tyskland, havde nogle barske kommentarer til NATO og anti-Trump-kampagnen i et interview med *Deutsche Wirtschaftsnachrichten*. Han advarer om, at den igangværende NATO-oprustning i det østlige Europa ikke skal tages let, og at der altid er en fare for en direkte konfrontation med Rusland, og bekræfter, at Mikhail Gorbatsjov med god grund har advaret om, at Tredje Verdenskrigs Damoklessværd hænger over planeten.

Den farligste, mest akutte trussel kommer fra USA, advarer Bittner: »Man kan frygte, at militærindustriens hardlinerne og lobbyister i USA's Kongres faktisk satser på krig. Efter regeringsskiftet i Washington, D.C., er et skifte i relationerne med Rusland blevet antydnet. Hvorvidt den nye præsident Donald Trump kan virkeliggøre sine ideer er imidlertid et stort spørgsmål. Allerede nu, få uger inde i hans embedsperiode, er det åbenlyst, at hans fjender, som han beskyldte for dårlig ledelse og korrupsion i sin indsættelsestale, er i færd med at forhindre det lovede tøbrud og fortsætter med at hælde benzin på bålet, igen og igen.«

»Der synes at eksistere en slags separat regering i USA, der består af storfinansielle interesser i forbindelse med det militær-industrielle kompleks, efterretningstjenesterne, Federal Reserve og andre institutioner i magtapparatet. De ønsker ikke fred i verden, og heller ikke et fredeligt og fremgangsrigt Europa.«

Geopolitikere som John McCain, tidligere NATO-øverstbefalende, general Philip Breedlove, Hillary Clinton og George Friedman (politolog) har altid haft denne strategi, siger Bittner, og påpeger en tale, som Friedman engang holdt, hvor han åbent

erklærede, at USA gik med i to verdenskrige for at forhindre en alliance mellem Tysklands teknologi og Ruslands udstrakte råmaterialer.

Bittner angriber mainstream-medierne for deres propagandafremstød mod Rusland og siger, at mange journalister er ansat af, eller i det mindste står i nær forbindelse med, NATO-propagandanetværk, såsom Atlantic Bridge, Goldman Sachs Foundation, American Interest, Tysk Udenrigspolitisk Sammenslutning, Atlantic Initiative og München Sikkerhedskonferencen.

Foto: Wolfgang Bittner.

**RADIO SCHILLER 29. marts,
2017:**

**Pressen mørklægger Trump og
USA's nye visioner
i et forsøg på at forhindre
det nye paradigme**

v/ formand Tom Gillesberg

https://soundcloud.com/si_dk/pressen-morklaegger-trump-og-usas-nye-visioner-i-et-forsog-pa-at-forhindre-det-nye-paradigme

Hvordan får vi ryddet op i rodet? Gå i offensiven mod FBI!

Leder fra LaRouche PAC, 28. marts, 2017 – Der er et enormt grundlag for optimisme i USA, som det så levende blev demonstreret af præsident Trumps smukke krav om at vende tilbage til rummet i sin ugentlige tale, den 25. marts.

Men, hver gang, amerikanerne vender sig om, oppiskes der en ny, beskidt operation, der nærer den britiske »farvede revolution« imod Trump-administrationen!

Hvad skal man gøre? Hvis der er tvivl, så gå efter FBI!

Lyndon LaRouche sagde i dag, da han blev briefet om de seneste nyheder om griseriet, »FBI er noget skidt. Det er åbenlyst; argumenter er overflødige.« Selv om FBI sandsynligvis har fået sin kapacitet reduceret, »er det stadig en skidt faktor«.

Federal Bureau of Investigation, FBI, er en ond, forræderisk organisation, der i mere end 70 år har opereret på vegne af Wall Street-financierer og Det britiske Imperium. Trump-præsidentskabet blev valgt af de amerikanske vælgere for at knuse dette imperium. For at sikre, at denne bestræbelse vil lykkes, at den Amerikanske Republik og dens Økonomiske System i Hamiltons tradition vil blomstre, må FBI's nationale Gestapo knuses.

Det, som amerikanerne står overfor, er en endeløs strøm af konstruerede »skandaler«, der er fabrikeret over den simple formel: 1) kom med anklager imod Trump og hans kolleger, over forbindelser til Rusland; 2) fremfør, at Rusland er den onde fjende. Modus operandi er inkarneret i en hovedoverskrift i går aftes på CNN, én af floklederne, og som erklærede, »De mørke stormskyer, der trækker op over Rusland, hænger nu over

Trump-kredsen«.

Den seneste beskyldning i dette forskruede sludder er mod Trumps svigersøn, Jared Kushner, for at have mødt den russiske ambassadør til USA Sergei Kislyak to gange under overgangsperioden til Trumps indsættelse, og for at have mødtes med en repræsentant for den russiske, statsejede udviklingsbank, Vnesheconombank. Det er meningen, man skal tænke, at dette er forkasteligt. Kushner tilsluttede sig omgående den voksende række af personer, der forlanger at aflægge forklaring for Kongressen for at gøre rent bord. Han meldte sig endda frivilligt til at træde for Senatets Efterretningskomites høring torsdag, der i øvrigt ser ud til at blive et cirkus, over spørgsmålet, »Disinformation: En begynderlærebog om russiske, aktive fremgangsmåder og kampagner for at øve indflydelse«.

Men flokken for farvet revolution udser sig nu ledere af selve Efterretningskomiteen som deres målskiver. Dagens planlagte møde bag lukkede døre i Husets Efterretningskomite kunne ikke gennemføres, fordi vidnerne, FBI-direktør James Comey og NSA-direktør Michael Rogers, sagde, de havde et problem med deres mødekalender.

I går kom formand for Husets Efterretningskomite, Devin Nunes (R-CA), under voldsomt angreb. Han blev bedt om enten at træde tilbage eller blive erstattet i sin stilling af en bande, der inkluderede Demokraterne, senator Charles Schumer (NY) og kongresmedlem Nancy Pelosi (CA), og mange Republikanere. Blandt de heksejagt-anklager, slynget mod Nunes, er tabersagen, at han sidste tirsdag arrangerede det, så han kunne læse hemmeligstemplede efterretningsdokumenter; og at han dernæst briefede præsidenten den næste dag. Kendsgerningen er, at Nunes gør sit arbejde. Han forfølger sporet for, hvordan efterretningsfolk afslørede – »fjernede masken for hans sande karakter« – pens. generaløjtnant Michael Flynn, der blev udsat for udspionering under processen med amerikansk overvågning af udenlandske personer. Nunes' anklagere siger,

det 'ikke er fair' af Nunes at forfølge dette.

Nunes fortsætter imidlertid sine bestræbelser i denne uge og anmoder om, at de selv samme efterretningsdokumenter gøres tilgængelige for hans fæller i Kongressen, så de kan læse dem. *EIR* har af en uafhængig kilde fået at vide, at en person, der var til stede ved NSA/efterretningsmødet, hvor det blev besluttet at begå den illegale afsløring af Flynn, faktisk lakkede forbrydelsen, dvs., var 'whistleblower'.

På Senatets side går Charles Grassley (R-IA) direkte efter bæstets hjerte – FBI og briterne. Som formand for Senatets Efterretningskomite afslørede Grassley i går indholdet af sit brev af 24. marts til skidt-til-hyre-organisationen, Fusion GPS. Det er firmaet med base i Washington, D.C., der indgik en underentreprise med et britisk efterretningsfirma om at producere skidt imod Trump. Fusion indgik en kontrakt med det London-baserede Orbis Erhvervsefterretning, som er oprettet (i 2009) af to såkaldte eks-MI-6-agenter, Christopher Steele og Christopher Burrows (der begge er gået under jorden). De producerede det »upålidelige dossier« i 2016 om Trump.

Grassley har inden 7. april krævet alle detaljerne om, hvordan Fusion var involveret med Orbis, Steele og FBI, og før dette, hvordan Fusion arbejdede for Hillary Clinton-demokrater, og før dette, arbejdede for anti-Trump-republikanere. Dette viser britisk og FBI-indblanding i de amerikanske valg, for nu at slå hovedet på sømmet.

Grassleys brev går efter FBI's involvering og siger, »Når politisk research fra oppositionen bliver grundlaget for lovens håndhævelse og efterretningsindsatser, så rejser det vægtige spørgsmål om lovhåndhævelsens og efterretningers politiske uafhængighed ... «

Vi har en præsident i USA, og det er udgangspunktet for handling. Gå efter FBI! Sæt forbryderne i fængsel!

Foto: J. Edgar Hoover FBI-bygningen i Washington, D.C.

De værste 'falske nyheder' er, at medierne nægter at informere befolkningen om det Nye Paradigme, der finder sted

Leder fra LaRouche PAC, 27. marts, 2017 – Otteogfyrre timer efter præsident Donald Trumps ugentlige tale, der inspirerer Amerika til at genoprette vor nations tabte dedikation til at udvide menneskets viden om Universet og om selve livet, er denne historiske videoudsendelse fortsat næsten ikke blevet rapporteret i de amerikanske medier. Det er ikke engang blevet nævnt i *New York Times*, *Washington Post*, *Los Angeles Times* eller på de store Tv- og radiostationer. I stedet er medierne fulde af historier om, at Trump er en »fiasko«, fordi en (dybt fejlbehæftet) sundhedslov blev nedstemt, og af hysteri à la McCarthy-isme om Rusland, der stjæler det amerikanske valg, og af selv tilbagevendende henvisninger til »lugten af forræderi, der hænger over Trump-administrationen«.

På ét niveau er dette simpelthen nonsens. Men det sker også samtidig med, at en masse undergravende, »farvede revolutioner«, som den, der gennemføres mod Trump-administrationen, viser sig i hele Europa – i Balkanlandene, i Belarus (med direkte støtte fra de neonazistiske brigader i Ukraine), og, hvad der er vigtigst, i Rusland, hvor den med Soros forbundne Alexei Navalny har aktiveret et par tusinde demonstranter for at fremprovokere et par arrestationer, der

skal gøres til avisoverskrifter i hele verden.

Og, hvad der er lige så vigtigt, så har præsident Trumps nylige vedtagelse af en politik for en tilbagevenden til det »Amerikanske System«, noget, der næsten udelukkende identificeres med Lyndon LaRouche, fået samme behandling af mainstream-medierne. Den faste skribent, der går under navnet Virgil på Breitbart-websitet, som tidligere blev ledet af Trumps chefstrateg, Steve Bannon, har udgivet to stærke rapporter, den ene om Trumps besøg i Michigan i denne måned [»Donald Trump, Rosie the Riveter, and the Revival of American Economic Nationalism« (Donald Trump, nitte-arbejderen Rosie og genoplivningen af amerikansk, økonomisk nationalisme)], og den anden om Trumps krav om at genindføre det Amerikanske System [»Trump Connects to the Taproot of American Economic Nationalism with Henry Clay's 'American System'« (Donald Trump skaber forbindelse til roden af amerikansk økonomisk nationalisme med Henry Clays 'Amerikanske System')].

Virgil bemærker, at disse taler af præsidenten »uden for enhver tvivl rejser den vigtigste, økonomisk-politiske idé i amerikansk historie«, og dog »var der ingen omtale af det i *Politico*, og heller ikke i hverken *Washington Post*, *New York Times* eller CNN«.

Løgnene, der udbredes som kendsgerninger af sofisterne på disse britiskkontrollerede og Wall Street-kontrollerede medier, er frastødende og ødelæggende, men ikke nær så ødelæggende som bestræbelserne på at forholde de amerikanske (og andre) masser, at den igangværende økonomiske og moralske transformation af vores nation i det hele taget finder sted. Forestil jer, at Jack Kennedys krav om, at mennesket skulle tage til Månen, »ikke, fordi det er let, men fordi det er svært«, blev udelukket i de amerikanske medier. Denne særlige 'behandling' er velkendt af Lyndon LaRouche, hvis udviklende rolle i begge disse videnskabelige og økonomiske innovationer er åbenlys for alle, der kender ham, men som er blevet systematisk forholdt størstedelen af det amerikanske folk i 50

år, som en bevidst, åbent erklæret politik fra de såkaldte mainstream-mediers side.

Men denne evne til at udøve mind kontrol over befolkningen via medierne, er ved at blive brudt. En præsident, der taler direkte til befolkningen, og som nægter at bøje sig for myten om, at »den offentlige mening«, som den defineres af medierne, må tilbedes, har nu indtaget embedet. Det er langt fra klart, om han vil lykkes, men potentialet er stort, hvis befolkningen lever op til lejligheden. Lyndon LaRouche er i hvert fald af den overbevisning, at Trump ved, hvad han taler om.

Lyndon LaRouche har altid hævdet, at »den offentlige mening« og »at være praktisk« (pragmatisk) er menneskehedens, og i særdeleshed kreativitetens, største fjender. I denne tid med revolutionære forandringer, i traditionen efter Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt, er det nye paradigme fuldt ud opnåeligt. Verden vender sig mod Kinas Nye Silkevejsproces, som markerer afslutningen af »nulsums-geopolitik« under Det britiske Imperium, der har domineret moderne historie siden mindst 1900. Ideen om en global renæssance – inden for videnskab, kunst og politisk økonomi – er den nødvendige og passende mission, der nu er forelagt os alle.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson møder Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, Kina, den 19. marts, 2017. [State Department photo/Public Domain]

Trump og LaRouche-bevægelsen

inspirerer til en tilbagevenden til menneskehedens mission i rummet

Leder fra LaRouche PAC, 26. marts, 2017 – Lørdag, den 25. marts, udsendte præsident Donald Trump en stærk og inspirerende, fem minutter lang video som sin ugentlige tale, hvor han bebuder sin plan om at føre nationen tilbage til rummet, efter Obamas syv års ødelæggelse af NASA og nationens rumprogram. Trump lod sig inspirere af Hubble-teleskopet, der i 1995 skuer ud i tomrummet, for blot at opdage, at der er endnu tusinder, eller millioner – eller flere – nye galakser at opdage. Som Trump sagde: »Denne opdagelse var fuldstændig utrolig. Men det uforglemmelige syn tilfredsstillede ikke vores dybe hunger efter viden. Denne hunger voksede til stadighed, og endnu mere, og mindede os om, hvor meget, vi ikke ved om rummet; ja faktisk, hvor meget, vi ikke ved om livet.«

Alle borgere på Jorden må få lejlighed til at se denne video:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=ZGt6lkLApuo

Det er måske ikke et tilfælde, at Schiller Instituttet og Fusion Energy Forum, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, på samme tid afholdt konferencer i München, Tyskland, og i Houston, Texas, for at ære den store, tysk-amerikanske rumforsker og visionære person, Krafft Ehrlicke, der blev født for 100 år siden, den 24. marts, 1917. Alt imens flere fremlæggelser i München diskuterede Ehrlickes ekstraordinære liv og karakter, og hans tætte relation til hr. og fr. LaRouche, så viste en fremlæggelse af en schweizisk astronaut, professor Claude Nicollier, der havde besøgt Hubble-teleskopet under sine fire missioner i rummet, flere spektakulære Hubble-

fotografier af galakser, som teleskopet havde opdaget.

☒ Blot få minutter senere, da Trump-videoen blev sendt til konferencen umiddelbart efter videoen blev udsendt af Det Hvide Hus, blev publikum slået af målløshed og inspireret af at se mange af de samme, smukke billeder af vort univers, som de netop havde set under den schweiziske astronauts fremlæggelse.

Med ganske få undtagelser har mainstreammedierne i USA, der er fikseret på at ødelægge den amerikanske præsident, baseret på britiske imperieløgne om, hvor farlig Rusland er for verden, totalt ignoreret denne historiske videopræsentation. Ikke siden John F. Kennedys program for at tage til Månen, og siden Ronald Reagans program for et samarbejde mellem USA og Rusland om skabelse af et strategisk forsvar i rummet, imod atomvåben, har en præsident således inspireret nationen – og dog vil de fleste mennesker ikke engang høre det, med mindre vi påtager os, som vores ansvar, at sørge for det.

Ligesom Ronald Reagans program for SDI, 'Strategic Defense Initiative' (Strategisk Forsvarsinitiativ[1]), var direkte inspireret af Lyndon LaRouche, så ser vi nu præsident Trump bevæge sig imod vedtagelse af en politik, der er blevet initieret og forsvaret af LaRouche – og i de fleste tilfælde, udelukkende af LaRouche – i løbet af de seneste 50 år. Tag LaRouches video fra 1987, »Woman on Mars« (Kvinden på Mars); hans brochure, 'War on Drugs' (Krig mod narkotika), fra 1980'erne; hans program for det Amerikanske System, for en genindførelse af Alexander Hamiltons (økonomiske) opdagelser; hans fremgangsmåde med Store Projekter for global udvikling; hans politik for de Fire Magter, for en forening af USA, Kina, Rusland og Indien; hans bog, »There are No Limits to Growth« (Der er ingen grænser for vækst), fra 1983 – alt dette reflekteres i stigende grad i de politikker, som Donald Trump vedtager.

Vil de lykkes?

Det vil være afhængigt af menneskehedens evne på globalt plan – og ikke kun amerikanernes – til at hæve sig op på et højere eksistensniveau – 'værens-niveau' – til det, Helga Zepp-LaRouche kalder menneskehedens »modne alderstrin«, baseret på den menneskelige arts harmoni gennem skabende samarbejde for at fremme vores tilstand af viden, og af kultur. Denne harmoni er den Europæiske Renæssances rod, som den blev inspireret af Nicolaus Cusanus – Nikolaus von Kues – af Brunnelleschi og andre; og som ligeledes er roden i Song-dynastiets Konfucianske Renæssance, inspireret af Zhu Xi, såvel som den nye Konfucianske Renæssance i dag, inspireret af Kinas præsident, Xi Jinping.

Vi oplever for tiden en revolution i civilisationen. Som Lyndon LaRouche altid har hævdet, så, når dette øjeblik kommer, vil tiden ikke være til heppekor, eller til at følge flokken. Det er en tid for lederskab og personligt ansvar for menneskeheden som helhed.

Den tid er nu kommet.

Foto: Screenshot fra præsident Trumps ugentlige tale, den 25. marts, 2017, om NASA Authorization Bill, med Hubble-teleskopets, og dets efterfølger, James Webb-teleskopets utrolige succeser.

[1] Se artiklen: »LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling«

Hundredeåret for den tysk-amerikanske rumfartspioner: Virkeliggørelsen af Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 25. marts, 2017 – Det følgende er invitationen til konferencen for at mindes hundredeåret for den visionære rumfartspioner Krafft Ehrickes fødsel, den 24. marts, 1917, afholdt den 25. marts i München, Tyskland. Endags-konferencen blev sponsoreret af Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen for Rumforskningens Fremme. Hovedtalen blev holdt af Helga Zepp-LaRouche.

Den 24. marts, 2017, ville rumfartspioneren dr. Krafft Ehricke være blevet 100 år. For at ære hans livsværk og udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet, vil Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen til Rumforskningens Fremme sponsorere en international konference i München med fremtrædende deltagere, om de fremtidige perspektiver for rumrejser, videnskab og teknologi. Krafft Ehricke var kendt for sin maksime: »Man har sagt, 'Hvis Gud havde ønsket, mennesket skulle flyve, ville Han have givet mennesket vinger.' I dag kan vi sige, 'Hvis Gud havde ønsket, at mennesket skulle blive en art, der rejser ud i rummet, ville Han have givet mennesket en Måne.'«

For Krafft Ehricke var koloniseringen af rummet den næste, naturlige fase i menneskehedens evolution. Han anså industrialiseringen af især Månen for at være et springbræt

for menneskets ekskursioner ud i Solsystemet, og potentielt hinsides dette. Han var overbevist om, at det kun var gennem bemanded rumfart, at den menneskelige arts evolution ville nå frem til sin modne alder, og at den »udenjordiske forpligtelses store udfordring«, som han kaldte det, ville hæve mennesket op til sin sande bestemmelse.

Dr. Krafft Ehrlicke helligede hele sit liv til dette mål og bidrog signifikant til John F. Kennedys Apollo-program. Efter mordet på Kennedy blev hans, og mange rumfartsentusiasters, vision desværre ikke forfulgt. Amerika satte den første mand på Månen, men forfulgte ikke yderligere udforskning af Månen, med udsigt til at erobre vores Solsystem.

I dag har vi, takket være Kinas politik, endelig muligheden for at genoptage denne opgave. Kina planlægger yderligere missioner til Månen, inklusive den første landsætning af et rumfartøj på Månens bagside, og har yderligere planer for udvikling af Månens potentiale, såsom udvinding af helium-3 for at løse menneskehedens energispørgsmål på Jorden i kommende årtusinder, ved hjælp af fusionsenergi.

Her på Jorden er Kina i færd med at bygge sin infrastruktur på ligeså dynamisk vis. Hvert år føjes 2.000 km højhastighedsjernbane til det nationale jernbanenet, der allerede er vokset til 20.000 km og skal vokse til 50.000 km frem til 2030, hvor alle større byer i Kina vil være forbundet gennem højhastighedstog.

Det er ligeledes Kinas plan at sikre sin energiforsyning ved at udvikle kernekraft. Faktisk bygger Kina flere nye kernekraftværker end nogen anden i verden, hvilket står i skarp kontrast til Tysklands energipolitik, hvor kernekraft, efter planen, skal være helt udfaset frem til 2022. For at forhindre denne politik i at føre til en katastrofe som i 1930'erne, må vi vende den såkaldte »energi-overgang« omkring og bygge sikre, nye kernekraftværker, såsom den indbygget sikre højtemperaturreaktor, samtidig med en massiv forøgelse

af finansiering til forskning i fusionskraft. Igen, i dette felt øger Kina, til forskel fra den vestlige verden, hvert år finansieringen til forskning i fusion.

Men Kina udvikler ikke kun sin hjemlige økonomi; det investerer også massivt i andre lande. I løbet af de seneste tre år har Kina, stort set upåagtet af de vestlige medier, udviklet en helt ny strategisk orientering med det Nye Silkevejsinitiativ, som omfatter samarbejde med flere end halvfjerds nationer og omfatter to tredjedele af Jordens befolkning, 75 % af energiresurserne og over 70 % af det globale BNP.

Forbes-magasinet skrev om den nye alliance: »Det er potentielt et opbrud, der kan ryste jorden og bryde paradigmer, og som, på en mere flydende måde, ville forbinde de økonomiske giganter Kina, Rusland, Iran, Indien og Europa i en løst sammensluttet, geo-økonomisk blok, der kunne ændre den globale magtbalance.«

Alliancen er mere end det. Kinas tilbud om »win-win«-samarbejde er inkluderende: dvs., det er et konkret perspektiv for at hæve sig over det geopolitiske niveau og virkeliggøre et nyt paradigme for menneskehedens fælles mål. Eller, som præsident Xi Jinping udtrykte det i sit nytårsbudskab, det er baseret på den overbevisning, at menneskeheden er et fællesskab for en fælles bestemmelse, der kan transformere vores planet til et fredeligt og fremgangsrigt sted.

For Tyskland og andre europæiske nationer tilbyder disse strategiske forandringer ekstraordinære muligheder, og samarbejde, frem for alt inden for områderne fusionskraft og rumforskning, åbner mulighed for konkret at sætte mange af Krafft Ehrickes visioner på dagsordenen. Denne konference vil således ikke alene ære hans bidrag til videnskabens historie, men søge at inspirere nutidens og fremtidens praksis.

Læs også: *EIR*-artikel: [Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: »At](#)

løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens«

Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens

Det måske største, mest altomfattende aksiom, der har forurennet menneskers evne til at tænke klart i nu et halvt århundrede, er, at der er »grænser for vækst«, en øvre grænse for den menneskelige befolkningstilvækst – hvilket vil sige, at der sluttelig er et loft over menneskets evne til at gøre fremskridt. Der er mange manifestationer af dette falskneri: troen på, at befolkningstilvækst er iboende ondt; at vi bør stræbe efter at reducere vores indvirkning på planeten; at menneskelig aktivitet udplyndrer Jordens resurser, og vores udvikling ødelægger miljøet; eller, at vi befinder os i en konkurrencetilstand med andre folkeslag om en fastlagt mængde resurser. Den fælles virkning af disse variationer over et tema er at gøre os små; vi tænker småt, vi handler småt og vi afviser den form for metoder, der ændrer historien, som »umulige«.

(Titelbillede: Krafft Ehricke opfandt Måne-glidelanderen som et alternativ til motordrevet nedstigning til måneoverfladen, og som ville bruge 90 % mindre drivmiddel ved at benytte sig af Månens sandede og glasagtige jord til at sagtne fartøjets fart. Maleri af Chris Sloan.)

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Verden er under forandring; USA vil måske vende tilbage til sin glemte oprindelse fra sine grundlæggende fædre

25. marts, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov holdt den 23. marts et foredrag for højtplacerede officerer fra den russiske generalstabs militærakademi, hvor han diskuterede Ruslands rolle i sikring af strategisk stabilitet, og også refererede til potentielle, store forandringer, som kunne ændre USA tilbage til en fremgangsmåde, der blev udstukket af dets grundlæggende fædre.

Lavrov påpegede, at historiske traditioner var blandt de faktorer, der er bestemmende for en nations rolle i verdenspolitik, og citerede Henry Kissinger, der engang sagde: »Historien er staters hukommelse«. Lavrov fortsatte: »For øvrigt, så aspirerede USA, hvis interesser hr. Kissinger altid har forsvaret, ikke til at blive centrum for den liberale verden i størstedelen af sin egen, temmelig korte historie, og så ikke en sådan rolle som sin fremmeste mission. USA's grundlæggende fædre ønskede, at dets lederskab og eksistens' exceptionelle natur skulle afledes af dets eget, positive eksempel. Det er ironisk, at den amerikanske elite, der voksede frem som frihedskæmpere og separatister, der var

ivrige efter at kaste den britiske kronens åg af sig, da det nåede frem til det 20. århundrede havde transformeret sig selv og sin stat til at være en magt, der tørstede efter global, imperialistisk dominans. Verden er imidlertid ved at forandre sig, og – hvem ved – Amerika kunne endnu rense sig selv og vende tilbage til sin egen, glemte oprindelse.«

Lavrov understregede den rolle, som Rusland spiller i sikring af strategisk stabilitet i verden. »Takket være sin fremskredne atomafskrækkelseskapacitet spiller Rusland en vigtig, stabiliserende rolle i global politik. Samtidig er strategisk stabilitet for os ikke begrænset til at opretholde atomvåbenbalancen mellem os og USA«, sagde han. »I politik er strategisk politik en tilstand af internationale relationer, der sikrer streng overholdelse af international lov fra alle landes og deres sammenslutningers side, respekt for alle landes og folkeslags legitime interesser og ikke-indblanding i deres politiske anliggender. I militær sammenhæng betyder det konstant at bygge bro over svælget mellem militære kapaciteter og at sikre et højt tillidsniveau, gennemsækelighed og forudsigelighed og at afholde sig fra skridt, der kunne opfattes som en trussel mod andre landes nationale sikkerhed og således tvinge dem til at ty til forholdsregler for gengældelse. Vi fastholder styrkelse af alle aspekter af strategisk stabilitet, som er fundamentet for en holdbar fred og pålidelig, ligeværdig og uadskillelig sikkerhed for alle.«

Specifikt på atomvåbenfronten sagde Lavrov, at Rusland er villig til at diskutere yderligere atomvåbenreduktion, men kun, hvis alle faktorer, der har indflydelse på strategisk stabilitet, tages i betragtning, og ikke kun antallet af spræghoveder i hvert atomarsenal. Dette må, tilføjede Lavrov, omfatte, at man har en multilateral fremgangsmåde, og ikke kun anliggender mellem USA og Rusland.

Politik er også en faktor i strategisk stabilitet. »Det er særlig vigtigt at bemærke, at det i dag er Ruslands standpunkt, at magt kun kan bruges i streng overholdelse af

international lov og dets egne love og forpligtelser om ikke at erobre, og ikke at eksportere politiske ideer, som det gentagne gang er sket i historien og i vores fortid for den sags skyld, men, når alle andre midler er blevet opbrugt, da at forsvare vore mest vitale interesser, eller at hjælpe vore allierede og venner på deres anmodning, som det i dag sker i Syrien på invitation fra landets legitime regering«, sagde Lavrov. »Desværre er ikke alle lande i verden så omhyggelige med at sikre lovligt grundlag for anvendelsen af militærmagt. Vi har bemærket tilfælde af lemfældig fortolkning af FN's charter og af at fjerne alle grænser for at udpege noget som en trussel mod ens egen sikkerhed.«

En video med hele Lavrovs tale kan høres her:
<https://www.youtube.com/watch?v=cMsWzn5F7mU>

Der er to systemer i verden: Det Amerikanske System vs. Det Britiske System. Leder; LPAC Internationale Webcast, 24. marts, 2017

Jeg tror, vi meget klart kan sige, med en omskrivning af den store statsmand fra det 19. århundrede, Henry C. Carey, at to systemer er stedt for verden. Det ene er det Amerikanske System, og det andet er det Britiske System. Vi befinder os i

et fuldt optrappet opgør; et opgør, som Lyndon LaRouche har været engageret i, i mere end 40 år, men som nu har nået et afgørende punkt. Som vi diskuterede i mandags, så har præsident Trump eksplicit torpederet den britisk-amerikanske, 'særlige relation', med sin afvisning af at tilbagevise den påstand, at GCHQ var involveret i aflytning af medlemmer af Trump-administrationen efter valgene i november. Udenrigsminister Tillerson har netop været på besøg i Kina, hvor han eksplicit sagde, at USA og Kina vil udforske en »win-win«-relation; så vi vil få en win-win-relation med Kina, til erstatning for den særlige relation med Det britiske Imperium. Og, hvad der er meget vigtigt, så har præsident Trump, i løbet af denne uge, gjort sig selv til den første, amerikanske præsident siden præsident McKinley[1], der eksplicit har nævnt det Amerikanske Økonomiske System som den økonomiske model, som han søger at anvende i det nuværende USA. Det sagde han, ikke kun ved én lejlighed, men ved to forskellige lejligheder.

Matthew Ogden: God aften. Det er i dag den 24. marts, 2017. Jeg er Matthew Ogden, og dette er vores udsendelse fredag aften på larouchepac.com. Med mig i studiet i dag har jeg Paul Gallagher, økonomiredaktør for *Executive Intelligence Review*; og via video har vi Michael Steger, et ledende medlem af LaRouchePAC Policy Committee, fra San Francisco, Californien.

Jeg tror, vi meget klart kan sige, med en omskrivning af den store statsmand fra det 19. århundrede, Henry C. Carey, at to systemer er stedt for verden. Det ene er det Amerikanske System, og det andet er det Britiske System. Vi befinder os i et fuldt optrappet opgør; et opgør, som Lyndon LaRouche har været engageret i, i mere end 40 år, men som nu har nået et afgørende punkt. Som vi diskuterede i mandags, så har præsident Trump eksplicit torpederet den britisk-amerikanske, 'særlige relation', med sin afvisning af at tilbagevise den

påstand, at GCHQ var involveret i aflytning af medlemmer af Trump-administrationen efter valgene i november. Udenrigsminister Tillerson har netop været på besøg i Kina, hvor han eksplicit sagde, at USA og Kina vil udforske en »win-win«-relation; så vi vil få en win-win-relation med Kina, til erstatning for den særlige relation med Det britiske Imperium. Og, hvad der er meget vigtigt, så har præsident Trump, i løbet af denne uge, gjort sig selv til den første, amerikanske præsident siden præsident McKinley[1], der eksplicit har nævnt det Amerikanske Økonomiske System som den økonomiske model, som han søger at anvende i det nuværende USA. Det sagde han, ikke kun ved én lejlighed, men ved to forskellige lejligheder.

Vi begynder dagens udsendelse med to korte klip af disse to taler, hvor præsident Trump diskuterer det Amerikanske System, ved navns nævnelse. Det første klip er fra begyndelsen af hans tale i Louisville, Kentucky; hvor han citerer Abraham Lincoln, Daniel Boone og Henry Clay, grundlæggeren af det Amerikanske, økonomiske System. Her kommer klippet:

Trump: »Vores første Republikanske præsident, Abraham Lincoln, blev født her i Kentucky. Det er ikke så dårligt. Den legendariske pioner Daniel Boone var med til at kolonisere Kentucky. Og den store, 1800-tals amerikanske statsmand, Henry Clay, repræsenterede Kentucky i USA's Kongres. Henry Clay var tilhænger af det, han kaldte det Amerikanske System; og han foreslog told for at beskytte amerikansk industri og finansiere amerikansk infrastruktur.«

Ogden: Dernæst deltog præsident Trump i en fundraiser for den Nationale Republikanske Kongres-komite, og brugte størstedelen af sin tale til at diskutere det Amerikanske System endnu en gang, såvel som også den historiske anvendelse af det Amerikanske System; inklusive Abraham Lincoln og andre præsidenter. Vi afspiller to korte klip fra denne tale:

Trump: »Jeg har kaldt denne model, den model, som I har iagttaget, den model, der har skabt så meget værdi, modellen

for at bringe jobs tilbage og for at bringe industri tilbage; jeg har kaldt det for den Amerikanske Model. Det er det system, som vore grundlæggere ønskede. Vore største, amerikanske ledere – inkl. George Washington, Hamilton, Jackson, Lincoln – de var alle enige i, at, for at Amerika kunne blive en stærk nation, må det også være en stor, vareproducerende nation; må tjene penge. Den Republikanske partiplatform for 1896 – for mere end hundrede år siden – erklærede, at beskyttelse (protektion) og gensidighed er tvillingemetoder i amerikansk politik, og går hånd i hånd. Vi har situationer, hvor andre lande har nul respekt for vores land – har I for resten lagt mærke til, at de er begyndt at respektere os meget? Rigtig meget. De pålægger os 100 % skat på nogle ting – 100 %; og vi pålægger ikke dem noget som helst. De vil gøre det umuligt gennem regler for vores produkter at blive solgt i deres land; og alligevel sælger de rutinemæssigt deres produkter i vores land. Det vil ikke fortsætte. Ordet gensidighed; de gør det, vi gør det. Hvem kan klage over det? Stor forskel. Vi taler store, store dollars, for resten. Denne platform fortsatte med, 'Vi fornyer og understreger vores troskab over for politikken for protektion som bolværket for amerikanske, industriel uafhængighed og som fundamentet for amerikansk udvikling og velstand.'«

»Vores første Republikanske præsident, Abraham Lincoln, kørte sin første kampagne for offentligt embede i 1832, da han var blot 23 år gammel. Han begyndte med at forestille sig, hvilke fordele en jernbane ville bringe hans del af Illinois, uden nogensinde at have set et damplokomotiv. Han havde ingen idé om det; og dog vidste han, hvad det kunne være. Tredive år senere underskrev han som præsident den lov, der byggede den Transkontinentale Jernbane; som forenede vores land fra hav til hav. Stor præsident; de fleste mennesker ved ikke engang, at han var Republikaner. Er der nogen, der ved det? Mange mennesker ved det ikke; det må vi opbygge lidt mere. Lad os bruge en af disse PACs (Political Action Committee). Disse PACs, man ved aldrig, hvad pokker der kommer fra disse PACs.

Man tror, de er venligtsindede. Selvom den bedste annonce, jeg nogensinde har haft, var én imod mig fra Hillary; den var så god, at jeg sagde, 'Jeg håber, hun bliver ved med at køre den annonce'.

»En anden stor, Republikansk præsident, Dwight Eisenhower, havde en vision for en national infrastrukturplan. Som officer i hæren efter Første Verdenskrig gik han med i et militært land, der trekkede tværs over landet til Stillehavskysten. De rejste langs Lincoln Highway, det hed dengang Lincoln Highway. Rejsen begyndte ved Det Hvide Hus' sydlige plæne, ved et monument, som i dag kendes som 'Zero-Milepælen'. Ved I, hvor det er? Turen gjorde et stort indtryk på den dengang unge Eisenhower. Mere end tre årtier senere, som præsident, underskrev han en lov, der skabte vores store, inter-delstats-jernbanesystem; som atter forenede os som nation. Tiden er nu kommet til, at en ny Republikansk administration, i samarbejde med en Republikansk Kongres, vedtager den næste store infrastrukturlov.«

Matthew Ogden: Han fortsætter med at sige, at vi må drømme lige så stort og dristigt som Lincoln og Eisenhower. Det var et kort uddrag af en meget længere tale for den Nationale Republikanske Kongres-komite; men vi er her for at indgå i en diskussion med jer, det amerikanske folk, og med administrationen, om de afgørende principper, der er fundamentet for det Amerikanske Økonomiske System. LaRouchePAC har en meget enestående autoritet på dette felt, for det har været Lyndon LaRouche, der, hen over de seneste 35-40 år, har været den førende person, der har været fortaler for en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System.

Før vi går videre, vil Paul [Gallagher] forklare lidt nærmere om baggrunden, så folk ved, hvad det Amerikanske System rent faktisk er.

Paul Gallagher: Jeg vil først komme med en iagttagelse, som først blev gjort af Lyndon LaRouche i sin første rapport – han

så begge disse fremlæggelser af Trump – og det er, at Trump ikke siger disse ting for en politik fordel. Han taler om specifikke ting i det Amerikanske System, der grundlæggende set er ukendte for hans Republikanske tilhørere i det ene tilfælde, og til hans store publikum i Kentucky i det andet tilfælde. Han siger ikke, »Ophæv Obamacare« eller andre samtaleemner, der skaffer politisk fordel. Men i stedet instruerer, underviser han lytterne; i det ene tilfælde, en stor gruppe af den amerikanske befolkning, og i det andet tilfælde, Republikanske aktivister og fundraisers. Han underviser dem i noget, som de bogstavelig talt intet ved om; så der er ingen politisk fordel her. Han siger disse ting, fordi han virkelig mener det; fordi han mener, at dette er den politik, som USA bør [have]. Dette anti-britiske Amerikanske System, og sådan blev det beskrevet af den store økonom, som var Lincolns økonomiske chefrådgiver, Henry C. Carey. Sådan blev det beskrevet af Carey, som det Amerikanske System; i hele verden – ikke kun i det unge USA, men i hele verden – i opposition til det Britiske System, som indtil da havde domineret og styret verden finansielt og økonomisk. Dette var en ny måde at organisere en nations økonomi for først og fremmest at frembringe hurtigt, teknologisk fremskridt; især inden for vareproduktion og inden for erobring af fremskudte grænser inden for infrastruktur, som jernbaner og kanaler, der strakte sig dybt ind i landets indre; havne, der kunne rumme en flåde og en handelsflåde, der kunne konkurrere, og sluttelig endda overgå, de tilsvarende britiske flåder. Og, hvad der er meget vigtigt, noget, han kaldte for »En interesseharmonik«; noget, der er så fuldstændig fremmed for de politikker, som Trump nu blander sig i. At interesserne hos, på den ene side, de ansatte arbejdere, med hensyn til fundamentalt fremskridt, er identiske med interessen hos deres arbejdsgivere; at der er en »interesse-harmoni« imellem dem. Og for det andet, at der er en interesse-harmoni i det, vi er begyndt at kalde »win-win« mellem nationer, der i fællesskab investerer i nye infrastrukturplatforme, i nye rejser til Månen, i nye rejser til Månens bagside, og i videnskabelige

eventyr, der ikke tidligere er foretaget; at disse virkelig udgør et interessefællesskab. En fundamental interesse i disse to nationers befolkningers fremskridt, og at der ikke er nogen geopolitisk modsætning mellem disse nationer i det tilfælde, hvor de følger denne form for udviklingspolitikker.

Det Amerikanske System have altså tre grundpiller i det 19. århundrede, eller ansås at have tre grundpiller; og disse tre grundpiller var, anvendelsen af protektion af nationale industrier, som præsidenten talte om. Protektion og gensidighed inden for handel, for at sikre, at vareproducerende industrier kunne udvikles. For det andet, anvendelsen af national (statslig) kredit i form af en statslig bankpraksis (nationalbank) – som den blev opfundet af Alexander Hamilton – for at drive nationens økonomi frem mod nye fremskudte grænser for varefremstilling, for teknologi, for videnskab, ved at yde det, som lokal og privat kredit ikke kunne yde, gennem statslig bankpraksis. Og for det tredje, anvendelse af denne regeringsmyndighed til rent faktisk at frembringe de mest avancerede forbedringer internt i landet – som vi i dag kalder infrastruktur – og ligeledes frembringe en reel harmoni – en overensstemmelse – mellem interesser, eller en ramme, inden for hvilken der kan være harmoni mellem interesserne hos både de ansattes og deres arbejdsgiveres bestræbelser. Og ligeledes [en harmoni] mellem USA og andre republikker; så Monroe-doktrinen var også en del af det Amerikanske System på det tidspunkt, hvilket betød, at USA ville gøre, hvad der stod i dets magt som en ung nation, for at blokere for de Britiske og Franske Imperiers forsøg på at overtage kontrollen over unge republikker i Sydamerika i særdeleshed; og ved at blokere for dette, ville det muliggøre en gensidig fordel og udvikling mellem de sydamerikanske republikker og Amerikas Forenede Stater.

Disse elementer var *fantastisk* succesrige. Selvom præsident Trump sagde, ophavsmanden var Henry Clay – meget vigtig med hensyn til lovgivning, og mht. at kæmpe for dette i Kongressen

– men ophavsmanden er faktisk Alexander Hamilton. Man kan f.eks. læse denne vidunderlige og store bog af James G. Blaine, der var udenrigsminister. Han var tæt på at blive Republikansk præsidentkandidat i 1880, og han var mangeårigt medlem af Senatet. Hans bog, der handler om det 19. århundredes økonomiske historie i USA, og som han kaldte *Twenty Years of Congress*, handlede i virkeligheden om 80 år af hele Amerikas økonomiske historie. Når man læser denne bog, ser man, at han i detaljer forklarer, at, når disse principper for det Amerikanske System var lig med den amerikanske regering og den amerikanske nationaløkonomis principper, så blomstrede økonomien. Og når de ikke var, især i perioden fra midten af 1830'erne og frem til Borgerkrigen, f.eks., hvor Nationalbanken blev frataget sit charter og blev ødelagt af Jackson; når principperne ikke var, så var resultatet finanskaos, panikker, økonomiske sammenbrud, ubegrænset import og mangel på amerikansk eksport. Og sluttelig, som det kunne forudses, opbrydningen af nationen i en borgerkrig; hvor præsident Lincoln måtte genetablere det Amerikanske Økonomiske System, som præsidenten (Trump) nævnte, at han gjorde, i processen med at vinde krigen for Unionen og samle nationen igen.

Anton Chaitkin, der har skrevet historiske artikler for *Executive Intelligence Review* og LaRouche-bevægelsen, har ligeledes i *endnu* større detaljer dokumenteret og forklaret, at det Amerikanske System var *enormt* succesrigt mht. dette lands fremskridt. Og når dets principper blev opgivet, kom vi ind i alvorlige vanskeligheder, både politisk, militært, økonomisk, finansielt – meget alvorlige vanskeligheder. Det er absurd at antage, at disse principper skulle være ophørt at være sande – disse principper for økonomi skulle være ophørt at være sande, på et eller andet tidspunkt i løbet af det 20. århundrede, og dernæst forsvandt. Det er ekstraordinært, at præsident Trump nu siger, at det er principperne – selv om I, de amerikanske borgere, i det store og hele ikke engang ved, hvad de er eller hvad de betyder – dette er de principper, på

hvilke vi igen kan gøre dette land stort, som han hele tiden siger.

Det er en ekstraordinært vigtig indgriben, og det bringer omgående frem i forreste linje de seneste 50 års økonomi i det Amerikanske Systems tradition; den herskende, og næsten eneste, og ganske bestemt den mest berømte økonomi i det Amerikanske Systems tradition i de seneste 50 år, Lyndon LaRouche, der har bearbejdet disse principper til en moderne form (LaRouches Fire Love).

Så kan vi gå i gang.

(Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift):

MICHAEL STEGER: Okay, I can follow that up, I guess. I think what Paul just laid out is very critical to grasping the potential this Trump administration represents. One of the biggest problems we have right now in the American population is the outright treason of this Obama faction, this British faction in American politics. Much of what we just presented from Trump's speeches I would recommend people going back to them. There's also the speech he made over a week ago at Willow Run Airport near Detroit, where not only does he call for a second industrial revolution – the first being the one that Abraham Lincoln launched in the middle of the Civil War, which was consolidated by the 1876 Centennial Exposition – he also referenced this in his February 28 Address to a Joint Session Congress. But he also calls for having faith in the American worker, American companies, and to have faith in foreign nations who built factories in our land – really, clearly, opening up the door

for
the questions of China, Japan, and other nations to rebuild
the
U.S. manufacturing base that's so desperately needed.

And that's what I think is so important about this
political
situation, one the media is not presenting at all. So we have
to
make a breakthrough. People have to get a sense of what
President
Trump is presenting in this perspective, and to recognize
other
moments when the American System was applied both by Hamilton,
by
Lincoln, by those following in Lincoln's tradition like Grant
and
McKinley, also Franklin Roosevelt. It was interesting in that
speech, Matt, that he presented in Washington, D.C. to the
Republican Committee dinner on March 21, he does make a very
clear reference to FDR. He references a child born in poverty
with dreams in its heart, waiting. He says the waiting is
over,
the time for action is now, which is a clear reference to the
kind of urgency that Franklin Roosevelt came into the
Presidency
in 1933, to address the economic depression.

OGDEN: The other explicit reference that he makes
right
after that Franklin Roosevelt reference is John F. Kennedy. He
says "Now is the time for New Frontiers," which was the
Kennedy
phrase, and looking forward into space, the exploration of
space,
and these are the kinds of dreams that a child born today can
realize in the future – a new era of optimism.

STEGER: The American people are absolutely ignorant of any of this at this point. Largely the media, regardless, left, right Fox News, CNN – it's all right now either outright treason or just intellectually stupid, incapable of understanding what's actually taking place; that there is a revival of this political tradition. It's the one that the modern Democratic Party was based on from Franklin Roosevelt and John Kennedy, and that Obama destroyed. It's now being revived by Donald Trump against outright ideological opposition throughout most of the Republican Party, as we see with this disastrous health care bill put forward by Paul Ryan, Wall Street, and the health insurance companies.

One, they're just not aware of it. The second part, which is where this actually comes from. What did Lyndon LaRouche actually revive? Lyn made a unique discovery. It wasn't just simply a historical redevelopment or re-finding of this American tradition, referenced by Lincoln, McKinley, and others. Lyn made a fundamental advancement to the entire sense of what this American System was. He was able to situate it in a higher conception of scientific thought. That's not surprising, because, as Lincoln and others made these advancements in the United States, the profound scientific revolutions especially in Germany, by people like Carl Gauss, Bernard Riemann, the Weber brothers. There were major advancements, then, later, by Einstein, that opened up a scientific era of advancement and development that mankind had never seen before. This was partly unleashed by Franklin Roosevelt with the Manhattan Project, to

unleash the power of the atom, as Eisenhower captured, and the Atoms for Peace project.

In the wake of that, Lyndon LaRouche recognized that these basic conceptions of scientific advancement had not yet been applied to economic thought, in the way that they needed to be.

In having recognized a unique discovery of economic science, in

that process, he revived this American System. That unfolded.

There was a process of rediscovery of these principles that Paul

just laid out. What Lyn has done in presenting, just a few years

ago now, the Four Laws, the four new laws, if you look at this document, it's stunning. The Four Laws, as they're stated in a positive statement, are clearly rooted in Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt, and John Kennedy. They're clearly rooted in

the American System. In an article you wrote recently, Paul, the

first step, obviously, is the Glass-Steagall. Tax reform, health

care? These things are total diversions from addressing the real

economic crisis the country faces: to stop this collapse of lifespan, to shut down this drug epidemic, to get the American people working. The Glass-Steagall, and a launch of this kind of

infrastructure development and a national bank, are absolutely key.

But then, in the broader sense of the Four Laws, is that

higher question of principle. That's really what's key, because

history does not work by parts. Economy does not work by parts.

It's a question of a domain of principle that is unified uniquely within the powers of the human mind. That is that great scientific tradition of Cusa and Kepler, Gauss and Riemann. It's this conception of actually acting upon history effectively. Because as the questions of the Glass-Steagall are raised – and Paul, perhaps you can say more because there is an ongoing discussion of this – the questions of the National Bank have yet been raised, and that's absolutely key. We've got to get a way of increasing the credit towards this development project, because we are unable to turn to the current banking system. Wall Street is {incapable}, both philosophically and I think financially, of really making the investments necessary to get this nation moving again.

This higher characteristic of the principle of the discovery is essential to the change in the historical process. As Mr. LaRouche has said, President Trump does seem to capture this. The people around him certainly don't. But it's {obviously} clear that there is practically {no one} in Congress who understands this. Otherwise why would they have paid heed for so long to President Obama's absolute treason to the country and its people? You see it in Paul Ryan's failed leadership in the House today.

If we're going to have a revival of this American System foundations, unlike during the 19th Century, when these

characteristics of a sense of the unique nature of mankind were still somewhat understood; Lincoln captured them in his love of Shakespeare, and the recognition of Shakespeare's strategic importance. But today there's been a loss of the actual principle nature of mankind acting in the universe. That's what we have to ultimately address. The process of the Laws, or the policies, are not simply things that you will adopt and expect to function. You must recognize you're establishing these institutions of Glass-Steagall and the National Bank with a commitment towards infrastructure and scientific advancement; but they ultimately have to be governed by a re-awakening of this higher creative principle.

I would say, very clearly, this American System is one of the highest expressions of that renaissance tradition coming out of Europe to found a new world, to develop a new culture and society, and to now develop it. It's clearly on that basis – and Matt, I think you might have more to say on this – that with the revival of this tradition, both the Lincoln tradition of the Republican Party, the Franklin Roosevelt and Kennedy tradition in the Democratic Party, the United States is more than capable of creating a relationship among Russia, China, and the United States that not only eliminates the British Empire once and for all, but does really establish a new human species on this planet. I think that discussion that Trump has now introduced,

with LaRouche's Four Laws, really makes that more possible and more feasible than I think any of us had imagined just a few months ago.

GALLAGHER: This is a bombshell for members of Congress of both parties, if they're listening; because if you take Glass-Steagall, for example, the restoration of which Lyndon LaRouche has made a {sine qua non} of restoring the American System of economy now. In earlier times, when the American System was understood, both as an anti-British, anti-City of London economic system, or means of organizing the government and the economy, when it was understood in that way, the direct connection between restoring Glass-Steagall, establishing a national credit institution, a Hamiltonian National Bank, investing in the most advanced infrastructures, such as national high-speed rail systems, reviving the deep-space human exploration; the connections among these things would be relatively self-evident to an American System spokesman, not necessarily even a great thinker of that system like Henry Carey, but a spokesman like James G. Blaine in the government and in the Congress. It would be immediately evident to them now that these are all part of one policy; that when you talk about Glass-Steagall, you're talking about returning the part of the banking system on which the nation is driven in economic progress, you're returning that part of the banking system to the definition of banking of Alexander Hamilton, who didn't confront Glass-Steagall, but he did confront all manner of what today we would call wild investment banks, hedge funds posing as

government banks, posing as banks speculating in government debt,
and so forth. And Hamilton established the dominance of the model
of what today we call a commercial bank, whose purpose it is to
connect the savings of the nation, by lending, to the hands of those, as he said, who can make the most productive use of it. That was the function of a bank; that was the need for proliferation of banks; and clearly that was the need to have a
national bank whose purpose was to provide the credit which these
individual local banks were incapable of providing; and also the
direction for investment of that credit so that a transcontinental railroad would emerge where it had previously seemed impossible on any continent to make such a world-spanning
transportation corridor. Those things would be directly connected in their mind; so those who were fighting for Glass-Steagall in the Congress would simultaneously, naturally be
fighting for the creation of a national Hamiltonian bank to do what Trump is groping towards – these trillions of dollars of investment in new infrastructure. And they would naturally be fighting for the expansion and revival of the space program as a
deep space human exploration program; and these other things would come together for them. Whereas now you find many people
who simply regard Glass-Steagall as something to prevent another
2008 collapse; something which is merely a kind of a prophylactic
that keeps banks from committing crimes of speculation and from

bringing down the economy. Well fine, it is that; but it is the doorway to making the American economy work according to the principle of the American System before. As President Trump does have absolutely right, it has been functioning on absolutely opposite principles to the American System; especially for the last 40 years, especially in the period known as complete globalization after the collapse of the Soviet Union. Especially in the period in which real harmony of interests manufacturing employment in the United States has gone away and left behind it despair, drug addiction, constricting life expectancies, and general impoverishment of what was the American System that worked for us through the period of Roosevelt and Kennedy.

So, that's where LaRouche has uniquely been able to express this over the last nearly half a century; that you're really talking about one impulse for human progress and an impulse that is international. It brings together nations, because fundamentally over whole continents, over the Solar System even, nations have the same expansion and progress objectives; and therefore, if they work together on them, they have a harmony of interests. This is what now is coming from the Chinese Belt and Road Initiative, which in turn ultimately came from Lyndon and Helga LaRouche and their work.

OGDEN: I would like to say something on that directly. This is President Trump at the Kentucky speech; he said "For too long, our government has abandoned the American System." I

think

that's clearly stated. We've been engaged in an educational campaign, a fight in the United States to educate the American people and to educate the American leadership on what the American System is. I pulled this out, we can go to the Four Laws, which is obviously what we're talking about: Lyndon LaRouche's Hamiltonian economic program for the present moment.

But I pulled this out; this is a pamphlet from 2012. We named it

"Platform for a New Presidency; the Full Recovery Program for the

United States"; and I can tell you, because I was involved in writing this, that we intentionally made this a nonpartisan document, because this wasn't for the Republican Party or for the

Democratic Party. This was for the United States; to establish a

completely new economic policy for the running of the United States. In this pamphlet, we had an entire case study of the history of the application of the American System; which went through Alexander Hamilton's creation of the national bank and his "Report on Manufactures", which is a very important part of

this. It went through John Quincy Adams; and then let me read you one quote here, and tell me if this sounds familiar. "It was

in the election of 1832, right in the middle of the fight over the national bank, that Abraham Lincoln got his start in politics. Lincoln was 22 years old; and his platform was Henry

Clay's American System, a revival of the Hamiltonian program."

We quoted this perhaps apocryphal quote, but I think it's very apropos from Abraham Lincoln's campaign speech in 1832: "I

presume you all know who I am. I am humble Abraham Lincoln. My

politics are short and sweet, like the old woman's dance. I

am
in favor of a national bank, the internal improvement system,
and
a high protective tariff."

Anyway, we went on to elaborate how this was applied
over
the coming 50 years; McKinley, Franklin Roosevelt, even John F
Kennedy's program. But this is something that has been the
substance of the LaRouche movement's campaign to educate the
American leadership, and to create a new cadre of American
leadership in the United States. What you said, Paul, about
how
just because it's called the American System does not mean
it's
somehow exclusively American; this was called the American
system
because it was explicitly in counter to the British system, as
it
was originally conceived. We fought the American Revolution
against the British Empire. The British Empire applied a
system
of colonialism and enforced poverty and slavery on the world.
We
fought a revolution against that; Alexander Hamilton created a
new system – this was the American System. The mission was to
give this system to the world; so over the course of the 19th
Century, countries around the world began to emulate the
American
System in order to use those economic principles to gain their
independence from imperialism. Some of the well-known cases:
the
case of Friedrich List, a German economist; the case of Irish
economist Arthur Griffith, who used Friedrich List's ideas in
their fight for independence. Very important in this case is
Sun
Yat Sen; the founding father of modern China emulated Abraham
Lincoln's model of government and of economics. So now when

we're talking about creating a new win-win cooperation with China; building the New Silk Road; turning this into a World Land-Bridge economic platform. This is the return to the fight of the last 200 years to spread this American system; the Hamiltonian system around the world, to free mankind from the British Empire once and for all. That's how it has to be understood. So, we're not talking about some kind of nationalistic American-exclusive system; we're talking about something which nations around the world can apply and share and use as the basis for a new paradigm of win-win relations among countries.

GALLAGHER: When Hamilton was developing the American System and was known by Washington to be fighting for a government with capabilities, a government with strength; not with eternally broad responsibilities, but with strength to carry out the responsibilities that it had. At that time, he was attacked on the idea that if you were for a strong government, you were for the employers, you were for the wealthy. Now, we have the inverse in contemporary party warfare, where it's assumed that if you're for a strong government, you're for the poor; and you think the only thing government really does other than national defense is to give things to the poor in order to equalize them with the wealthy. In other words, oppose the employers. These ideas indicate just how striking it is, for President Trump at this point, to reintroduce this idea with everything involved in

it, including the harmony of interests. And when he speaks to unions, who tend to support him, and did during the campaign, as Mike indicated in Detroit to industrial workers; that harmony of interest is definitely part of what he is conveying to them. The same thing is true in terms of trade; but without getting into that in detail, that seems to be the aspect of the American System on which President Trump has the most developed ideas, has the greatest emphasis. Trade, reciprocity, get American exports. This is considered complete heresy and not even worth discussing by London-educated economists and all of their imitators today; but in fact, it is true that reciprocity – if you start with the potential idea of tariffs and you negotiate reciprocal elimination of the tariffs in the context of countries jointly investing in their mutual development – that you wind up not with a system necessarily of high tariffs at all. But rather, with a system in which there is mutual investment in the most important projects of economic progress and infrastructure development in both of those countries; as well as manufacturing development in both of those countries. It is not absurd; the alternatives that are thrown out about how you can run as large a trade deficit as you want, it doesn't matter because the bigger your trade deficit, the more direct investment you will get into your country; as if that was some sort of automatic built-in stabilizer. These arguments, in fact, have no basis; and the

purpose of a government with strength at this point, as Hamilton outlined it, is to be able to make those kinds of critical investments and win-win agreements among countries. And also investments domestically, which bring the progress back; bring the manufacturing capabilities back at a higher level. Bring the scientific and technological capabilities back into industry and make it work.

Even though we're not seeing President Trump equally develop all aspects of the American System in the way he's presenting and fighting for it, Lyndon LaRouche has; and has put it in the form of these Four Laws that have to be taken not only by the United States, so that there is a real opportunity there to shape this policy. That's what we've got to fight for. We're doing it with major international conferences – there's another one taking place in Europe today; in a couple of weeks in New York City, a very important one with a lot of international speakers on the subject of making international the New Silk Road global infrastructure investments that were initiated through China, and making this into a platform of progress in which the United States is going to join. That's how we're pursuing this, but we have an opening to shape, as you said in the pamphlet, the policy of the Presidency; and that's the most important thing. It's not the policy of the Republican Party or the Democratic Party;

but
the policy of the Presidency as Hamilton already identified
that
as key to the American System when others wanted America to
not
even have a President. They wanted it to just have a
legislature
like poor old Ireland and other republics.

OGDEN: I think you can see that people are beginning
to get
inspired – even members of Congress. There was the signing of
the NASA authorization budget at the White House on Monday, I
believe; and it's the first NASA authorization in seven years,
which is unbelievable. Obviously, there's much more that
needs
to be done; but people are inspired. One of the members of
Congress said, just as Americans remember that President
Eisenhower was the father of the interstate highway system,
with
your bill signing today and your vision and leadership, future
generations will remember that President Donald Trump was the
father of the interplanetary highway system. So, I think
that's
an appropriate comment for the 100th anniversary of space
visionary and pioneer Krafft Ehrlicke's birthday, which we're
celebrating today and we've been celebrating this whole week.

But this is not a view toward the past. Right now,
it's a
time of action; it's a time of – as President Trump said in
that
speech – this is the time when great deeds must be
accomplished.
It's a vision; it's a question of where does mankind go next?
What are the frontiers of discovery? What are the frontiers
of
exploration? Absolutely, not only the development of a modern

economic platform for the planet, a transportation and energy platform like we're talking about with the expansion of the New Silk Road into the World Land-Bridge; that must be done. But the expansion of mankind into becoming an interplanetary species and the abiding principles which Alexander Hamilton developed with the founding of this country, were not simply principles merely for the 18th Century; they were not principles merely for the 19th Century.

The nature of principles is that they exist and they are eternal. And principles of economics – as Lyndon LaRouche has developed them in his modern application of this American System, as you were saying, Michael – require that mankind continue to progress and to push the envelopes of knowledge and to push the envelopes of progress. Where does that take us today? It takes us into space. There's a very good reason why Mr. LaRouche's Four Laws economic document begins and ends with the idea of mankind as an interplanetary species beginning to explore and colonize the Solar System and beyond. This is the identity of mankind; and economics begins and ends with what makes mankind unique as a species. So, Michael, maybe you want to say a little bit more about that, but I do think as we look at what Lyndon LaRouche's role has been on the record over the last 40 years as the leading modern spokesman of the American System of economics.

I have a few books here – these are props: {The Political Economy of the American Revolution}, published by the LaRouche movement; {The Civil War and the American System; America's

Battle with Britain 1860 to 1876}, Allen Salisbury, published by the LaRouche movement; {Friedrich List: Outlines of the American System of Political Economy}. These are just a few selections of the books that have been published over the last 30 years as part of the LaRouche movement's educational campaign on the principle of the American System.

GALLAGHER: Make that 50! At the time that these were being published in the 1970s, they were, in fact, since the turn of the 20th Century, the first significant publications on the American System that had appeared anywhere.

STEGER: That comes to my final point, which is that Lyn's put a lot of emphasis on the very clear revival of Alexander Hamilton; that he really was the founder of this as a conception. I think it's also very clear that if this is going to be successful today, given the very complex world we're living in Before I get to that point, let me just say we haven't touched on it and I think it's important. This is why there is a coup attempted against Donald Trump; this is why there is an outright attempt to overthrow him and prevent him from even taking the Presidency. And at this point, to try to impeach him or force him out by assassination or other means; because there is this threat of this revival. But if we're going to make this New Paradigm work, you can't ignore the discoverer. The damage

done

by continuing to ascribe Isaac Newton with the discovery of gravitation has done great harm. Even with Einstein's attempt to

end that insanity, there's still a great harm done to the scientific thought of mankind to think that Isaac Newton's statistical version of gravitation was the nature of its discovery. There has to be a revival of Lyndon LaRouche. The members of Congress, the policy centers in this country and the

world must look to Lyn's ideas over these 50 years to understand

the means by which we implement this higher conception of economics known as the American System. It really was Lyn's discovery which made the basis for its revival in the first place. So, I think a full exoneration is more than due; but I think a full implementation of Lyn's writings and ideas is absolutely critical, and are really the outright objective of any

patriot of this country. It is to acknowledge Lyn's role and his

discovery in setting the foundation of not only the building of

our country, but what we see internationally with this New Paradigm.

GALLAGHER: You mentioned at the beginning, 34 years ago

this week, that President Ronald Reagan adopted an outline of policy – namely the Strategic Defense Initiative – which had been developed and circulated internationally by Lyndon LaRouche.

At that time, virtually no one knew what he was talking about; I

remember I got to make my one and only appearance on a national

television morning news show on the basis that I had some idea

—
which came from LaRouche — of what Reagan was talking about. But it was admitted in many places later on that that initiative by Reagan led to the collapse of the Soviet Union; it led to the development of fundamentally new technologies which are still revolutionizing areas now. Now you have a situation 35 years later; another American President is taking up what over the past half-century only LaRouche has developed. President Trump has all sorts of errors and faults and warts and so forth; yes he does. But don't imagine for a minute that the British spear-headed attempt to get rid of him as President is not for this exact reason, and has nothing to do with policies of health care, or even for that matter, connections with discussions with the Russian ambassador. It has to do with the fact that this was such a tremendous break, even with all of Trump's shortcomings in many regards, this thrust of his which was already implicitly visible when he was running for office and immediately as he was being inaugurated; this was such a tremendous break with the deleterious policies of finance and economics of the last half century, the so-called "globalization" era, that there was an immediate vitriolic response from the standpoint of British finance and spreading from there to the European elites and so forth, into what has now made the Democratic Party leadership of the United States, into virtually a McCarthy-ite mob for reasons that they don't even understand. They're looking for Russians everywhere; is there a Russian listening to me in this room today? It has become like McCarthy; it is the height of irony

that it's the Democratic Party leadership which is doing this, and they don't even understand – most of them; Obama being one exception – why it is that they are trying to railroad Trump in this McCarthy-ite fashion. It's because of the potential of exactly this type of American System of economics changing the whole world.

OGDEN: Sure; if you want to talk about Watergate, the Watergate here is the Obama administration listening in and spying on an incoming Presidential administration as part of its enemies list to try to bring down a President. We can get into a lot more details on that, but everything that has come out during the course of the hearings in Congress this week and what Chairman Nunes had to say and so forth; this is a political fight beyond what we've seen in our lifetimes.

I want to say in conclusion, we have the responsibility to continue to educate and to continue to lead. Obviously, Lyndon LaRouche's economic authority here is unparalleled; and it's the required authority on the table right now, internationally as well as nationally. We have opportunities, but nothing is determined; nothing is final, nothing is concrete. So, we're putting the link on the screen right now; this is the newest pamphlet, which is now being published by LaRouche PAC, which is titled "America's Role in the New Silk Road." The next step for the Trump administration will be to officially enter into this Belt and Road Initiative, which China has invited the United

States to be a part of. There is a summit coming up in China in the beginning of May, which President Trump should personally attend; and should make very clear that he is accepting the Chinese invitation to become a part of this New Paradigm. We had the beginning of this with Secretary Tillerson's trip and his affirmation of the win-win principle in his meetings with Xi Jinping. We are looking forward to the bilateral summit between Xi Jinping and President Trump which is scheduled hopefully for some time in April. This is first and foremost; and then we have a petition which we're continuing to circulate on that question.

This is available for you to sign at lpac.co/sign4laws. This is a petition on win-win cooperation and the implementation of Lyndon LaRouche's Four Economic Laws here in the United States.

We ask you to sign that and to circulate it; and become an active part of changing history.

So, thank you very much Michael for joining us over video today; and thank you to Paul for joining me here in the studio.

We have all the material that you need on the LaRouche PAC website to educate yourself on what the American System is and the application of the American System today on the international scale. So, we encourage you to explore all that material; visit the LaRouche PAC website; and sign up and become a member of the LaRouche Political Action Committee. So, thanks for tuning

in;

and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

[1] Se EIR-Tema-artikel: »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord« , af Jeffrey Steinberg og Anton Chaitkin.

POLITISK ORIENTERING den 23. marts 2017: Trump vil genoplive Hamiltons, Henry Clays og Lincolns “Amerikanske System”

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Menneskets ånd er ukuelig

Leder fra LaRouchePAC, 23. marts, 2017 – Det er nøjagtig 34 år siden, at en tidligere, amerikanske præsident handlede ud fra sin egen dybe, personlige overbevisning og gjorde Lyndon LaRouches **Strategiske Forsvarsinitiativ** (Strategic Defense Initiative, SDI) til USA's politik.

LaRouche respondere den næste dag ved at sige:

»Kun højtplacerede regeringsfolk, eller en privat borger, der har så intimt et kendskab til detaljerne i den internationale politiske og strategiske situation, og som jeg har det privilegium at være, kan begynde blot at forestille sig, hvilken omvæltende virkning, præsidentens fjernsynstransmitterede tale i går aftes vil få i hele verden. De ord, præsidenten talte i går aftes, har sluppet ånden ud af flasken, og den kan ikke igen kontrolleres. Det meste af verden vil snart kende, og aldrig glemme, denne politiske bebudelse. Med disse ord har præsidenten ændret den moderne histories gang.

I dag er jeg mere stolt over at være amerikanere, end jeg har været, siden den første bemandede Månelanding. For første gang i 20 år har en amerikansk præsident udført en offentlig handling, der vidner om storslået lederskab, for at skabe grundlaget for at give fornyet håb for menneskehedens fremtid til en plaget og demoraliseret verden. Præsident Ronald Reagan blev i går rørt af sand storhed i en amerikansk præsident; dette er et storhedens øjeblik, der aldrig må glemmes.«

Hvis I har studeret det, som I må gøre, ved I, at SDI ikke var nogen fidus, og heller ikke en militær taktik. Det var snarere omdrejningspunktet for et vendepunkt i hele verden for en renæssance for en ny verden – ligesom LaRouches »Fire Nye Love« af juni, 2014, med USA's samtidige tilslutning til Den Nye Silkevej, er i dag. LaRouche og Reagan havde samlet den

fane op, som Franklin Roosevelt havde båret så langt, han kunne – den samme fane, som John Kennedy senere var begyndt at hejse i den meget korte tid, han fik.

Ronald Reagan havde allerede været udsat for et forkrøblende, forebyggende mordforsøg, før han kom med sin SDI-bebudelse, og han blev dernæst, senere, udsat for mange pres imod SDI – men han opgav det aldrig, så længe han levede. For eksempel gentog han den 6. august, 1986:

»I SDI og andetsteds har vi sat teknologi, der næsten overgår vores forstand, til at arbejde og således øge vores produktivitet og udvide grænserne for, hvad der er menneskeligt muligt ... Fremtiden ligger i bogstavelig forstand i vore hænder, og det er SDI, der hjælper os med at genvinde kontrollen over vores skæbne.«

Som en del af den operation, der forsøgte at slå præsident Reagan ihjel, blev også Lyndon LaRouche på falske anklager fængslet, og hans sammenslutning brudt i stykker, men LaRouche – såvel som hans ideer – overlevede ikke desto mindre – eller bedre endnu, hans kreative evne til at skabe nye, gyldige ideer, overlevede. De kunne ikke, ville ikke lade sig dræbe. Fireogtredive år senere næsten på dagen, har en anden præsident taget LaRouches ideer op, selv om LaRouche, til forskel fra tilfældet med Ronald Reagan, aldrig har mødt selve manden.

Det, vi mener hermed, er det følgende. Præsident Donald Trump har offentligt forpligtet sig over for det Amerikanske System, ud fra sine egne, dybe overbevisninger. Det har han gjort med fuld, indre forpligtelse – som Lyndon LaRouche har set bevis for i sine undersøgelser af præsidentens offentlige udtalelser. Der kan ikke herske tvivl om, at præsidenten har anselig, dybtgående kendskab til det, han taler om. På den anden side mangler hans medarbejdere, især i deres bredere kredse, næsten med sikkerhed denne dybtgående viden.

Men, som medlem af LaRouchePAC Policy Committee Michael Steger bemærkede i en e-mail i går til medarbejdere og andre – den sidste, amerikanske præsident, der offentligt erklærede det Amerikanske System, var William McKinley, lige i begyndelsen af den 20. århundrede. Dette var før de to, ødelæggende verdenskrige og den efterfølgende kolde krig (og hvis afslutning skulle blive fremskyndet af sovjetrussernes sluttelige afvisning af LaRouches SDI). Det var før Einstein, før atomkraft og før den praktiske erobring af rummet, med begyndelse i 1957.

Det, som det Amerikanske System vil sige i dag, er ikke længere det samme, som McKinley mente – endskønt i princippet det samme. I dag vil det sige Lyndon LaRouche. Han er manden, der har båret Alexander Hamiltons udødelige ideer frem til slutningen af det 20., og nu, til det 21. århundrede – og ikke blot som en akademisk disciplin, men i direkte handling, inklusive succesfulde kamphandlinger, som Hamilton selv gentagne gange gjorde.

At tale om det Amerikanske System i 2017 er at tale om Lyndon LaRouches arbejde. Alle, der har forhåbninger om at omsætte denne præsidents forpligtende engagement til succesfuld handling, er nødt til at studere Lyndon LaRouches arbejde og selv mestre hans ideer. Og dét nu.

Foto: LaRouche taler med Ronald Reagan under et kandidatmøde i New Hampshire under præsidentvalgkampen i 1980.

Præsident Trump vil genoplive

det 'Amerikanske Økonomiske System': Ved I, hvad det vil sige?

Leder fra LaRouchePAC, 22. marts, 2017 – I sine taler mandag ved et møde i Kentucky og tirsdag for møder for det Republikanske Parti, understregede præsident Donald Trump, at han har til hensigt at lede landet til en tilbagevenden til det »Amerikanske Økonomiske System«. Efter meget kvalificerede iagttageres skøn »mente præsidenten det virkelig« begge gange – han ønsker at vende tilbage til den faktiske, økonomiske politik, der blev ført af Alexander Hamilton og George Hamilton, Henry Clay og Abraham Lincoln: det »Amerikanske System«.

Er Trump den præsident, der kan føre USA tilbage til det Amerikanske Økonomiske System? Det er stadig ikke afgjort og afhænger også af landet – af os, af jer. Bør vi vende tilbage til det? Absolut.

Med enkelte undtagelser ved de fleste amerikanere, og andre landes borgere, ikke længere, hvad det Amerikanske Økonomiske System var. Det blev defineret af Abraham Lincolns økonom Henry C. Carey, for eksempel, som det »Amerikanske System«, *i direkte modsætning til det »Britiske System« med frihandel.*

De samme briter, der, i løbet af det seneste år, har stået bag McCarthy-kampagnen for at miskreditere Donald Trump og drive ham ud af Det Hvide Hus.

»Få ram på Trump«-McCarthyismen er britisk, fordi Trump – efter årtiers katastrofal »globalisering« og afindustrialisering – ønsker at vende tilbage til det Amerikanske Økonomiske System. Og han erkender fordelene ved

fred, ved at standse Bush' og Obamas endeløse krige, og ved at samarbejde med Rusland og Kina for at stoppe det.

Et »dossier« fra britisk efterretning om Donald Trump, produceret for Hillary Clinton, var således begyndelsen på at forvandle det Demokratiske Partis lederskab til en McCarthy-hob, på jagt efter »russere«, der lurer bag hver søjle i Det Hvide Hus.

Det Amerikanske Økonomiske Systems grundpiller var:

- 1) beskyttelse og støtte af amerikansk produktion således, at USA kunne blive den storslåede, producerende nation, det blev;
- 2) en konstant promovring og opbygning af den mest moderne, nationale infrastruktur, af de samme grunde – de transkontinentale jernbaner, det nationale hovedvejssystem, Apollo-Måneprojektet; og
- 3) et kreditsystem, baseret på national (statslig) bankpraksis, som den store finansminister, Alexander Hamilton, havde opfundet.

I dag vil dette sige at lukke Wall Streets kæmpekasinoer ved at genindføre Glass/Steagall-loven; at etablere en nationalbank i traditionen efter Hamilton, til infrastruktur og varefremstilling; at investere billioner i ny infrastruktur af den højeste, teknologiske standard; at udvikle fusionskraft, vende tilbage til Månen og det dybe rum med menneskelig kolonisering og udvikling.

Dette er, hvad *EIR's* stiftende redaktør, økonom i det Amerikanske Systems tradition, Lyndon LaRouche, for nylig har udviklet som »Fire Love« for at redde den amerikanske økonomi.

Det Amerikanske System betød også Monroe-doktrinen – at det unge USA ville gøre alt, der stod i dets magt, for at holde de britiske og franske finansimperier ude af de amerikanske kontinenter, så alle disse kontinenters nationer kunne udvikle

deres økonomier og indgå gensidige handelsaftaler, til fælles fordel.

I dag vil det Amerikanske System sige at koble sig til Kinas Nye Silkevejsinitiativ, hvor 60 nationer er i færd med at indgå sådanne aftaler inden for et »win-win«-paradigme.

Schiller Instituttet og *EIR* er i færd med at opbygge en stor, international konference i næste måned i New York City for at bringe Trumps USA ind i dette nye paradigme, hvor det »Amerikanske System« kan blomstre.

Præsident Trumps forståelse af det Amerikanske System i dag er elementær, men alvorligt ment. Jo flere amerikanere, der ved, hvad det *skulle betyde*, og handler på det, desto bedre chancer er der for, at det Britiske Systems »globaliseringsæra« vil slutte under hans præsidentskab.

Foto: Præsident Donald Trump modtager en NASA-flyverjakke tirsdag, den 21. marts, 2017, efter at have underskrevet 'NASA Transition Authorization Act of 2017' i det ovale værelse i Det Hvide Hus i Washington, D.C.

Det modsatte af falske nyheder? Sandheden: Vi kan vinde!

*Leder fra LaRouchePAC, 21. marts, 2017 – Et internationalt medievanvid gik i gang i anledning af Repræsentanternes Hus' høring i Efterretningskomiteen den 20. marts, over spørgsmålet, »Undersøgelse af russiske aktiviteter«, med en proklamation af – som det tyske *Bildzeitung* hovedoverskrifter*

i dag sagde – at »Trumpgate« er godt i gang, og at USA snart vil miste sit hoved. Tidligere tyske regeringspersoner citeredes for at komme med den iagttagelse, hvor 'historisk' og 'unik' og 'alvorlig', situationen i USA er, med statshovedets troværdighed gået fløjten.

I virkeligheden var dette blot endnu et moment i den igangværende, beskidte operation i forsøget på at dumpe Trump og dæmonisere Rusland. Processen består i skræmmekampanjer og løgne, som i går blev øget af en opvisning, der skulle imponere, fra et galleri af Demokrater, med en opførsel i traditionen efter Truman og McCarthyismen. Det, som den nuværende medie-hype rent faktisk viser, er ønsketænkningen på vegne af de kontrollerende interesser bag de falske nyheder, som er knyttet til det udåndende britiske system, der trues af den kendsgerning, at valget af Trump er en del af et betydningsfuldt skift til en helt ny verdensorden.

Den fortsatte mulighed for et sådant skift ses af flere af dagens begivenheder. Mandag nat talte præsident Trump i Kentucky for et møde i Louisville, hvor han stærkt fremhævede behovet for at vende tilbage til det »Amerikanske System«. Han nævnte berømte ledere, der er født i, eller knyttet til, Kentucky – Abraham Lincoln og Daniel Boone – og dvælede ved Henry Clay som en »stærk fortaler for amerikansk varefremstilling« og en tilhænger af udenrigshandel, som »må være fair, ligeværdig og gensidig«, sagde Trump. »Vores regering har alt for længe opgivet det Amerikanske System ...« Han talte om genindustrialisering, genoprettelse af kulminearbejderjobs, og mere.

Og igen her til aften talte Trump, ved en Kongresmiddag, om historiske ledere og projekter for USA's udvikling. Han sagde, at det Amerikanske System altid havde været de grundlæggende fædres hensigt. Senere, se på den transkontinentale jernbane. Han påpegede Republikanernes politiske program i 1896 (under McKinley) for protektionisme og gensidighed inden for handel.

Det Amerikanske System er præcis, hvad Lyndon LaRouche i fyrré år har været fortaler for og har argumenteret med, at det Amerikanske Systems praksis med dirigeret kredit til industri, videnskab og infrastruktur er blevet kasseret i USA, især siden Franklin Roosevelts død, og omgående må genindføres for at forhindre en økonomisk katastrofe.

I mellemtiden fortsætter fremstødet for den fremgangsmåde, der kan få dette til at ske – nemlig genindførelsen af Glass-Steagall. Mandag blev en resolution fremsat i North Carolinas generalforsamling (delstatskongres), som krævede, at USA's Kongres vedtager Glass-Steagall og et »amerikansk, økonomisk genrejningsprogram«, som det skitseres i Lyndon LaRouches »Fire Love«. I går havde Fortune.com en artikel til støtte for Glass-Steagall, med overskriften, »Vil Donald Trump holde sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall?«

Parallelt med indenrigspolitikken er der udenrigspolitiske initiativer i en ny retning. Trumps udenrigsminister Rex Tillerson skal nu, efter diskussioner i Kina med præsident Xi Jinping i sidste weekend – hvor et møde mellem Xi og Trump blev forberedt – til Rusland i april, iflg. rapporter fra Udenrigsministeriet til TASS i dag. Den indikerede tidsplan er, at Tillerson vil forblive i USA under det sandsynlige møde den 6.-7. april i Florida mellem præsidenterne Xi og Trump. (Tillerson springer over NATO-udenrigsministermødet, der finder sted samtidigt, den 5.-6. april, hvor udenrigsminister Tom Shannon vil deltage.) Så tager Tillerson til Italien, til mødet den 10.-11. april i Gruppe af Syv-udenrigsministermødet, og derfra videre til Moskva.

Disse initiativer, i sammenhæng med Bælt & Vej-initiativets fortsatte præstationer og forpligtelser på internationalt plan – der karakteriseres af 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde' i Kina om mindre end to måneder – er i færd med at fjerne eksistensen af falsknerier af enhver art, der har pågået i årtier, og som blev promoveret af Romklubben, Verdensnaturfonden og det Kongelige Dit & Dat.

Den virkelige sandhed er, at menneskeheden kan vinde.

Schiller Instituttet planlægger at bringe Amerika ind i 'Det Nye Silkevejsparadigme' i dette forår

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2017 – Donald Trumps præsidentskab, bagvasket (og aflyttet) af hele det transatlantiske establishment, fra neoliberalt til neokonservativt, er i færd med at ryste det gamle paradigme med geopolitik, globalisering og »grøn« afindustrialisering. Det britiske establishments efterretningsvæsen og statsråd (Privy Council) reagerer med ekstrem giftighed på dette og centrerer fremstødet i både EU-eliten og Obama/Soros-netværkerne omkring hurtigt at bringe Trump til fald ved hvilke midler som helst; rigsretssag, tilbagetræden eller endda mord.

Men det nye paradigme – og den »nye industrielle revolution«, som præsidenten påberåbte sig i Detroit i sidste uge – er allerede på vej fra Den Nye Silkevej. Den tilbydes Trumps USA af Kina og de eurasiske magters store initiativ med byggeri af de store, nye infrastrukturprojekter for Jordan, og med rejser til Månen og gennem Solsystemet.

Som USA's udenrigsminister Tillerson sagde under sit møde med Kinas præsident Xi i søndags, så støtter USA relationer, der er

»baseret på princippet om nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«.

Og som Xi svarede ham, relationer, der er *»ansvarlige over for historien og fremtidige generationer«*. Og Den Nye Silkevej tilbyder dette samme, nye paradigme til Tyskland og »Europa« – der nu er så chokeret og fjendtlig over, at Trumps administration afviser de britiske diktater om »frihandel«, miljøbeskyttelse og globalisering.

Det er af afgørende betydning, at der kommer en impuls for dette fra USA. Men for at det kan ske, er det nødvendigt med en politisk revolution i USA, mere, end præsident Trump kan yde, mens han bekæmper angreb fra briterne og Obama. Inden for de næste 30 dage vil Schiller Instituttet, med LaRouche-bevægelsens »Manhattan Projekt« som drivkraft, mobilisere for at bringe USA ind i det nye paradigme.

Der afholdes afgørende konferencer, som fokuserer på Schiller Instituttets konference i New York City 13.-14. april. Konferencen vil præsentere både en Dialog mellem Filosofier – den reelle ensartethed mellem konfucianisme og kristendom i særdeleshed – og de historiske, strategiske muligheder i perioden, der leder frem til »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« 14.-15. maj. New York-konferencen vil blive et vigtigt vendepunkt i denne proces.

Blandt deltagerne vil der være tre, fremtrædende, kinesiske autoriteter inden for Bælt & Vej-initiativet, eksperter inden for USA's infrastruktur og politiske personer, ledere fra LaRouche-bevægelsen og repræsentanter for diplomatiet. Den kulturelle dialog vil blive understreget af en musikalsk aften.

Manhattan-projektet vil være spydhoved for et forenet, nationalt organiseringsfremstød for at katalysere den nødvendige dynamik gennem denne konference og tilknyttede aktiviteter, for at styrke potentialet for en konsolidering af

det Nye Paradigme, der udgår fra Beijing.

Samtidig må Glass/Steagall-loven genindføres i Kongressen for at bryde Wall Streets spekulationskasinos greb om den stagnerende, amerikanske, industrielle økonomi. Lovforslaget har samlet 40 sponsorer siden 1. februar; nu må et gennembrud tvinge det til afstemning i salen. De aktuelle ændringer af NASA's mission må bringes fra blot en »omprioritering« og til et nyt, forceret program for at vende tilbage til og udvikle Månen, som menneskets trædesten til Solsystemet og det fjernere rum. Præsidentens egne, \$1 billion store infrastrukturinvesteringsplaner vil forlise uden skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling, en nationalbank efter Hamiltons principper.

At støtte det nationale fremstød for LaRouches »Fire Love« er vejen til en politisk revolution for at bringe USA ind i det nye paradigme. Målet er at bære præsident Trump hele vejen til en central rolle i Beijing 'Bælt & Vej'-forummet, to måneder fra i dag.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson giver hånd til Kinas præsident Xi Jinping før deres bilaterale møde i Beijing, 19. marts, 2017.

**USA i dialog med Kina//
USA's-UK's
efterretningstjenester imod**

Trump// LaRouche-leder Jacques Cheminade er nu præsidentkandidat i Frankrig

Med formand Tom Gillesberg

Krigen mod Det britiske Imperium bliver hedere

Leder fra LaRouchePAC, 18. marts, 2017 – Præsident Trumps afvisning af at bakke ud af sin anklage om, at Obama-administrationen står bag overvågningen og de illegale lækager af klassificerede aflytningsbånd, så vel som også hans afvisning af at benægte sandheden i dommer Napolitanos afsløringer om GCHQ's medskyldighed i (eller, mere sandsynligt, direkte kontrol over) den farvede revolution imod den amerikanske regering, er ved at drive Det britiske Imperium ind i panikagtig selv-afsløring.

Den britiske presse løj vildt i fredags og sagde, at USA havde »undskyldt« for, at Det Hvide Hus' pressetalsmand Sean Spicer havde citeret Napolitanos anklage mod GCHQ. Faktisk henvendte den britiske ambassadør til USA sig til Spicer under en reception, og premierminister Mays nationale sikkerhedsrådgiver ringede til general McMaster, men ingen af dem undskyldte. Selv sagde Trump, under sin pressekonference med Merkel, at Spicer blot havde rapporteret ordene, der kom fra »en begavet, juridisk ekspert«.

New York Times skriver hektisk, at den »særlige relation« hastigt forværres. »Teorien om en sammensværgelse er også en udfordring for det, der ofte kaldes for den særlige relation mellem USA og Storbritannien«, klynker de i dag. »Amerikanske efterretningstjenester nyder et tættere samarbejde med deres britiske modparter end nogen andre i verden. GCHQ var den første tjeneste til at advare den amerikanske regering om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis e-mails under præsidentkampagnen.« Dét var – denne rundes første løgn. *Times* ruller også frem med en gruppe anglo-agenter fra Republikanernes, Demokraternes og de neokonservatives rækker, der vræler op om den alvorlige fare for den særlige relation.

En undersøgelse af Fox News, der ejes og køres af Det britiske Imperiums Rupert Murdoch, er særdeles afslørende i denne henseende. Alt imens den til et lavere niveau forsimplede, amerikanske befolkning skulle tro på, at »Fox har ret og CNN er venstreorienteret, og aldrig skal de tvende mødes«, så er de lige hysteriske, når spørgsmålet drejer sig om Trump, der angriber briterne.

Med hensyn til GCHQ fastslog tyskerne, da Snowden i 2014 afslørede, at Merkels mobiltelefon var blevet aflyttet af NSA, at det drejede sig om både NSA og GCHQ, og at de begge havde lytteposter på taget af deres ambassader i Berlin. Og ligeledes, at alle aflytninger gik til USA gennem en britisk forbindelse. Trumps vits om, at han og Merkel havde noget til fælles, går længere end til korrupt, amerikansk efterretning, og direkte til briterne.

Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite har indkaldt FBI-chef James Comey og NSA-chef Mike Rogers til at aflægge vidnesbyrd om dette mandag, den 20. marts. Desuden har senator Grassleys brev af 6. marts til Comey med krav om, at alle optegnelser af kontakter, betalinger, kontrakter osv. (inkl. Det Hvide Hus' evt. rolle) med MI6-fupartisten Christopher Steele mht. dennes platte rapport om Trumps russiske forbindelser, ligeledes krævet, at svar skal være inde senest

mandag.

Det bliver en interessant uge.

Foto: Præsident Donald Trumps første dag i Det Hvide Hus.

Helga Zepp-LaRouche kommenterer Merkels besøg i Det Hvide Hus

18. marts, 2017 – »Atmosfæren kunne næppe have været mere urolig mellem kansler Angela Merkel og den amerikanske præsident Donald Trump under hendes besøg i Det Hvide Hus. Intet håndtryk for kameraerne, næsten ingen øjenkontakt og stramme ansigter hos dem begge. Ikke alene er kemien mellem dem ikke god, men det er åbenlyst, at der i den aktuelle, transatlantiske geometri ikke kan findes nogen løsning på spændingerne. Der er ikke desto mindre en løsning i sigte, men den kan kun findes på et helt andet, højere niveau: win-win-samarbejdet med Kina og Den Nye Silkevej, som både USA og Tyskland er blevet inviteret til at deltage i.«

Således lyder Helga Zepp-LaRouches indledende betragtninger i en analyse for den tyske ugeavis, *Neue Solidarität*, skrevet den 18. marts, én dag efter den tyske kansler mødtes med den amerikanske præsident. Fr. Zepp-LaRouche er formand for det tyske, politiske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; BüSo), og hun stiftede det internationale Schiller Institut.

Zepp-LaRouche fortsætter: »I betragtning af, at valget af Trump betød et nederlag for Hillary Clintons neoliberale,

neokonservative politik, Clinton, som Trump kaldte 'Amerikas Angela Merkel', og at Merkel blev anset for at være 'Obamas nærmeste allierede', kunne man ikke forvente, at de to ville være på bølgelængde. *New York Times* havde således følgende titel på sin dækning, 'Merkel møder Trump, forsvareren versus udbryderen'. Da en korrespondent fra *Die Welt*, under en fælles pressekonference, forsøgte at provokere Trump ved at rejse spørgsmålet om anklagerne om, at britisk efterretningstjenestes GCHQ havde aflyttet ham for Obama-administrationen, vendte Trump sig mod Merkel og kommenterede humoristisk: 'så har vi i det mindste noget til fælles'. Det høstede Trump latter for, mens fr. Merkel knap kunne mønstre et smil.«

Lignende uoverensstemmelser kom op til overfladen, fortsatte Zepp-LaRouche, ved G20-finansministtermødet i Baden Baden, hvor de ikke kunne blive enige om formuleringer omkring »protektionisme« og »fair trade«.

Efter Helga Zepp-LaRouches mening er dynamikken, skabt af Kinas diplomatiske initiativer for at forberede Bælt & Vej-forummet den 14.-15. maj i Beijing, langt mere lovende.

Brug skønhed, optimisme og store ideer til at inspirere folk!

Leder;

LaRouchePAC

Internationale Webcast, 17. marts, 2017

*I dag vil vi afspille et meget specielt, eksklusivt interview under webcastet; med en forfatter inden for finansielle spørgsmål, Nomi Prins, der har forfattet flere bøger, inkl. *All the President's Bankers*, og som er en meget stærk fortaler for Glass-Steagall.*

Matthew Ogden: Det er i dag den 17. marts, 2017. ... Med mig i studiet har jeg i dag min kollega Jason Ross, og via video Rachel Brown, fra Boston, Massachusetts – medlem af LaRouchePAC Policy Committee. I dag vil vi afspille et meget specielt, eksklusivt interview under webcastet; med en forfatter inden for finansielle spørgsmål, Nomi Prins, der har forfattet flere bøger, inkl. *All the President's Bankers*, og som er en meget stærk fortaler for Glass-Steagall.

Men før vi går over til dette, vil jeg henlede opmærksomheden på, at man på vores hjemmeside nu kan se vores helt nye, digitale version af LaRouchePAC's brochure, med titlen **»LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning; Amerikas fremtid på Den Nye Silkevej«.**

Den er nu tilgængelig i digital form på LaRouchePAC's webside, og vil snart være tilgængeligt som pdf; denne pdf vil blive massivt cirkuleret, hvilket er meget afgørende. *

Samtidig kører LaRouchePAC en national og international kampagne for opbakning til Apellen, (på LPAC: <http://lpac.co/sign4laws>, på dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18227>)

(Matthew Ogden oplæser Apellen).

(Dernæst følger videoklip med Paul Gallaghers interview med

Nomi Prins).

** En dansk version af denne pdf er under udarbejdelse.*

Se: **Introduktion.**

Se: **Jason Ross præsenterer brochuren Fire Love**, dansk udskrift af video, 10. marts: *LaRouchePAC webcast, 10. mrs., start på 25 min*

Engelsk udskrift af hele dette webcast:

PAUL GALLAGHER : What do you think is the way that Republicans and Democrats can join on what you're proposing with Glass-Steagall, and with regard to the Dodd-Frank Act also? Glass-Steagall is now introduced in the House, it has nearly 40 sponsors; but from the Republican side, there is this attack on regulation. They're being told by their leaders that they have to look for legislation to remove regulation from the banks. How do you think that this can be bridged?

NOMI PRINS : Well, if we go back to what happened in the crisis relative to the bail-out moments, where both Republicans and Democrats were faced with a very crisis [sic] banking system, it was really more Republicans who didn't necessarily want to vote for bailing out on those banks. There certainly are a number of Republicans; there were people on both sides who didn't feel that the bail-out was the responsible thing to do. I agree with that; I think there were other ways, much more cheap ways that would have not incurred so much debt onto the U.S. books. And also this whole global proliferation of debt that I've been talking about; there would have been very simple ways to fix that entire thing. I wrote about them in "It Takes A Pillage" in 2009; but that didn't happen, and so what happened was that Republicans and Democrats and their constituents were basically on the hook for supporting these institutions. Not just in the bail-out, but then in all of the years of very low interest rates, where the savings of voters and their communities are unable to

achieve the returns that they had in the past when rates were higher; and just a lot of different things happened in both Republican and Democratic institutions that were hampered by the remedies that were put in place to deal with the crisis, that had to do with the fact that our banks were "too big to fail", and the moral hazard that was associated with that, that has not gone away. It's almost as if, if we start to debate the term "regulation" or "deregulation", we're missing the structural element of what the banking system looked like; like co-mingling deposits and loans with riskier activities; and if it didn't look like that anymore, there would actually be less need for regulating smaller things around the edges.

You start to have to regulate small things around the edges of the banking system, when the banking system itself is structured in such a way that it can incur such great damage onto the overall economy. So from the standpoint – even historically – of why both Republicans and Democrats wanted the Glass-Steagall Act, and almost collectively voted on both sides for the Glass-Steagall Act of 1933, that was because both parties believed there should be more confidence in the banking system. That it shouldn't be the government's concern that banks were going to implode, or trust companies were going to implode, and we were going to have another Great Depression. Nobody really wanted that; which was why it was such a bipartisan vote. It was a bipartisan vote to repeal Glass-Steagall in 1999, because we had had so many good years of basically not having financial crises, that I think Congress people on both sides of the aisle forgot why and said, "Well, the world is different right now. We can repeal Glass-Steagall; these banks should be allowed to be bigger and to operate more different types of services," because that's how the U.S. is competitive with the rest of the world if the rest of the world is doing it. That's what Europeans were doing; that's what European banks were doing. There were all these competition arguments that were coming from the Republican side and the Democratic side which forgot history;

the history of why Glass-Steagall existed to begin with, and the fact that we had a lot of stability in the system for most of the decades that followed that. It was only when chinks started happening in that regulation around the edges that we started having more mini-crises, and ultimately the larger financial crisis in 2007-2008.

So, it shouldn't be a partisan issue; it should be something that both Republicans and Democrats want to avoid – another financial crisis. I would hope that both sides look at the history of what this country did when we had a major financial crash followed by a depression; how it was stabilized after that; where it broke down and why it broke down in the last crisis. We're actually at a very dangerous point right now if we don't restructure the financial system. If we do, if we bring back Glass-Steagall, we don't have to have as many arguments about regulation anymore, because financial services companies and banks will have picked a side. One side will be lending into the main economy – corporations and so forth; one side will be trading from a riskier perspective. That's how it was, and that only changes the structure which enables us to be healthier from a risk standpoint going forward.

OGDEN: We'll come back with the second clip from this interview; but before we do that, why don't we just discuss this a little bit? Rachel, you obviously ran a nationally-recognized campaign in 2010 against Barney Frank – the author of the Dodd-Frank – who is the one who made this entire false, fallacy argument about regulation and so forth. You made Glass-Steagall a household term not only in Massachusetts, but across the country at that time. Maybe you want to say a little bit about that campaign, or what's happening now around the Glass-Steagall fight; but the broader international significance of what this means.

RACHEL BROWN: Well, I'll just say that she's right that it's not partisan; Glass-Steagall has nothing to do with a party. The Republicans have been insane to say that they're not for

this, when obviously, the majority of the American population is. Wall Street is a criminal entity; it's fascist. There's no separation between Wall Street, terrorism, drug money, and the British Empire. So I think the reason we haven't put through Glass-Steagall is because there has not been an adequate response to the question of the British threat to the U.S. republic. The British did say to a LaRouche PAC correspondent that putting through Glass-Steagall would be considered a declaration of war by the British. That is the condition that the world is in right now. We either shut down Wall Street, or we have a complete collapse of the United States; going back into the state of things that we saw over the last 16 years. The American people voted in November not to die; and that should be the trend of the United States now. Take this momentum that's happening globally around the world right now, bring this momentum into the United States; and yes, put through Glass-Steagall. If we don't, there is really no other option.

JASON ROSS: That's our first ticket, the first of the Four Laws of Mr. LaRouche, that's the first ticket to joining the Belt and Road Initiative; to joining the New Silk Road. There's just no way we as a nation can participate in the kind of infrastructure renaissance taking place around the world – and it could take place here – without Glass-Steagall. There's going to be no way to orient credit towards these long-term development projects if we have a system where money goes into the banking sector and it just stays there; it never comes back out again, which is what we've had with the bail-outs under Dodd-Frank. We need that separation to make banks actually finance real projects that aren't just in the world of finance.

OGDEN: And it's that kind of Hamiltonian credit – you already see the impulse towards that coming from China with the AIIB to build the New Silk Road with the BRICS bank, the new development bank. That's actually the subject of the second

clip we're going to play from Nomi Prins; so we'll put that on the screen now.

GALLAGHER : To return to the article that you wrote, forecasting for 2017, you were discussing in there, if I remember it right, the international economic situation – not only in the United States – and you talked about the potentially combined importance of Japan and China for the world economy and for the United States. Obviously, they are countries which are both coming directly with proposals towards the Trump administration; they're also countries which usually strategically oppose each other.

So, how do you see that? What is the importance of this combined effect of China and Japan on the world economy which you are otherwise describing as very unstable?

PRINS : There are a couple things. First, in this whole evolution of central banks and the Fed and the CBN Bank of Japan sort of coordinating their policies over the last post-financial crisis years, it created a situation where the People's Bank of China got very concerned, and they were very critical of this policy of cheapening money and quantitative easing and the collaboration of the other sort of "developed" countries' central banks, and talked a lot about how there was hidden risk in that. As a result of their criticism, they also began to elevate their political position; because there were a lot of other countries – developing countries – that felt the same way, both in the Asian region and also in America, and so forth, who were also concerned that the Fed was sort of dominating currencies and monetary policy and the cost of money throughout. And they had to either figure out how to separate what they were doing in their own country, join up with what the Fed was doing, or deal with how the international globalized markets would punish them.

China got annoyed by this, and as a result, they started pushing the IMF to include them as a reserve currency, in

something called an SDR – a basket of currencies which before that point had just been the dollar, the euro. It had been the franc and the deutschmark before 1999. It was basically just the dollar, the euro, the Japanese yen, and the British pound. Those were the currencies that effectively lined the reserves of central banks, and it was basically how liquidity was provided throughout the world amongst the larger countries. China wanted to push into that; so they used this sort of criticism and the instability that they discuss. Not just them, but the IMF and others discuss the instability of the Fed policy, and ultimately pushed their way in to the SDRs. So now there's five currencies. And they came in No. 3, so basically, in terms of the size of the weighting of this basket, it's the dollar, the euro, the Chinese ren, the Japanese yen, and the British pound. They're almost the same at the bottom, No. 4 and No. 5. That was also a political push. It was monetary, it was political. At the same time, they were developing more trade alliances in the region with Russia, establishing the BRICS Bank, which was a development bank between Brazil, Russia, India, China and South Africa, that would be purely run and used for emerging markets, which was kind-of the newest of its kind. It started to just champion a lot of external-to-the-U.S. types of things.

As Trump was running, all this was kind of still in play. As he basically came on to the scene and started talking about more sort of nationalistic, more isolated trade policy; calling China a currency manipulator, stealing jobs and so forth, which he was not the only one. The Democrats also called China a currency manipulator. It's in my new book: all the times that something would go wrong in the U.S., and China was blamed for it, even though they weren't necessarily related.

China basically continued to develop alliances throughout the region. When Brexit happened in Europe, it basically stepped up, as the U.S. is stepping up, to try and forge a separate

relationship with the UK, or to sort of start to map one out. It's trying to form separate relationships now with Mexico, because there is a sort of negativity surrounding our relationship with Mexico in the era of the Trump administration. All of these things that started to shift because of central bank and monetary policy, have sort of accelerated because of potential nationalistic and racist isolationist bilateral trade policy.

How Japan fits in all that, is that Japan has historical antagonism with China, but at the same time it's part of Asia. So, you have a choice to make. They have a very strong relationship with the U.S. We're large trading partners; we're allies on so many different elements, including on the military side. The Bank of Japan was a staunch ally of what the Fed was doing during this entire, I call it in my new book, "Artisanal Money Era," since the financial crisis, and kind-of moving along with what the Fed wanted. So, it was playing that side, and had to. At the same time it's got this huge country next door that's developing all these other relationships in its region, and it really has to decide where survival is going to lie.

And so there have been trade arrangements and agreements that Japan has made with BRICS countries as well as with China, that have developed out of this sense of concern or uncertainty, relative to what would happen with the U.S. relationship; as they've also been trying to maintain a strong U.S. relationship. And that just alters the shift of power into sort of trading money between sort of the West – the U.S. and the European bloc – and what is growing in the area of Asia and Eurasia and the BRICS nations. Japan, again, is sort of in this component.

GALLAGHER: China is also offering the United States the Belt and Road Initiative, these large, great infrastructure projects, and the Asian Infrastructure Investment Bank – which Obama didn't want; wanted to try to stop, but has expanded

nonetheless. Do these make the world economy more stable? Is this...

PRINS: Well, I think it's a logical next point. China has criticized the U.S. policy for creating instability in the world, as have many countries. That has allowed it to have a lot more regional trading blocs and to become a part of the international financial markets. That in tandem has allowed it to continue to develop its own infrastructure; it has really good infrastructure. I was in China last summer for a while, and I took their high-speed trains from Beijing to Shanghai, and they're awesome; as are the high-speed trains, for example, in Japan, where the distance from the airport to the center of Tokyo would take like two-and-a-half hours if you take a taxi or try to drive that. But it's a very short, quick, pleasant experience on a high-speed train that also tells you where your gate is, and has all sorts of boarding information; it talks to you in different languages. There's a lot of high-tech stuff going on there, from an infrastructure standpoint. Similar in China.

Wanting to export that to the U.S. is a way to sort of take economic advantage, which is smart of them, to what Trump is talking about, in terms of building infrastructure here. It just might be cheaper, and actually more at a higher quality from a technological perspective, to work with the Chinese on these initiatives in our country. You kill two birds with one stone. You have jobs that are created here, because the work's physically taking place here. But you have engineering and design and plans of technology that's happening in China. And so, from a Trump perspective, you're able to say you're not losing jobs, or you're not losing some jobs, or you're splitting jobs, or whatever, which is not necessarily a bad thing. And China's able to add another growth area onto this whole pattern that it's undergone in the last five, six years.

OGDEN: The full video of that interview will be available on the LaRouchePAC website over the course of this weekend, so

you can look forward to that. Let's just open it up, and we can discuss it a little bit more.

Again, this is obviously the subject of the petition and what LaRouche PAC is leading in the United States. The context of this discussion is a revival of the depth of understanding of economic science Alexander Hamilton created; and that's distilled in the form of these four economic laws, which are elaborated in this new pamphlet, and available on the LaRouche PAC website.

BROWN: I think the point about the Four Laws, is that it is a unified, integrated system; you can't have one without the other. It's also the only way to affect what's happening to people in the United States, with the drug crisis, unemployment, etc. The Four Laws are the only way to unify the country. I did want to put out a particular response to the question of the British attack on the Presidency. What are the British afraid of? They are afraid that what's happening globally may happen in the United States – a resistance to the policies of the recent period of financial control, of economic manipulation, and economic warfare, which has hit the United States. Glass-Steagall will overturn that policy; so, yes, Glass-Steagall and the Four Laws have got to be done.

When you have, now, these freak-outs and accusations against the U.S. Presidency, many of which originate from the British, you have to question what is the motivation; and has there been a beneficial aspect of the recent relationship of listening to London, of listening to Wall Street? What has that done to the American people? I think Donald Trump might want to know a few of these things – about some fundamental questions that should be raised.

What the British said recently in response about the wiretapping, has been public. Said a spokesperson for GCHQ: "Recent allegations made by media commentator judge Andrew Napolitano about GCHQ being asked to conduct 'wire tapping'

against the then President Elect are nonsense. They are utterly ridiculous and should be ignored." This is what they say. However, you have a number of statements from U.S. intelligence representatives, one of whom – Scott Ritter – was outspoken in the fight around the Iraq war, and questioned the intelligence around the so-called "weapons of mass destruction." He just put out a recent article, saying that the evidence of the transcript of Gen. Michael Flynn – which ended in his resignation – that this transcript's existence itself poses serious questions as to how that transcript came about. That either it came about from a FISA order, which Obama said didn't happen, or it was ordered directly by the President, or it was by the FBI, which has to go through certain U.S. laws and would mean that Gen. Flynn's name could not be released publicly (that's the third option). Or, the last option, Ritter says, which wouldn't have to go through this U.S. particular law about not naming Gen. Flynn, would be to go through a foreign intelligence service, of which there is ample evidence. There is a very close collaboration of U.S. Intelligence and British Intelligence; they're said to function essentially as one unit. We also have the recent 35-page "dodgy" dossier, which is known to be written by MI6 agent, to attack Trump, not even President-elect at the time, which was paid for by Democratic Party representatives and Republican Party representatives.

So, when Trump says there might be a political motivation, and that there might be surveillance, there are many other people who think that same thing. What Scott Ritter says, is that these questions should be raised. He says that "What Senate and House members should be asking for [in their upcoming investigation] is an accounting of all interaction between the CIA and GCHQ that transpired between Dec. 29, 2016, and Jan. 26, 2017, with a particular focus on the activities of both [John] Brennan and [Robert] Hannigan during this time." Hannigan, who was the head of GCHQ, happened to resign three days before the General Flynn transcript came out publicly,

when Prime Minister Theresa May was actually in the United States, as well. Whether that could be coincidental, I don't know; but they're raising questions. Why did Hannigan resign at this time? In his article, Ritter continues: "Both men should be subpoenaed, as well as [Sally] Yates and any and all officials from the CIA, FBI, Justice Department, NSA, and GCHQ who were involved in any manner with the production and provision of the Flynn transcript to American intelligence, and its subsequent use by U.S. government officials." The transcript was also then leaked to the U.S. media, which was also illegal.

You also have Larry Wilkerson, the former Chief of Staff for Secretary of State Colin Powell, who also said that it's very strange that Hannigan resigned at this time. He says, "I'm not one to defend Trump, but in this case he might be right. It's just that it wasn't the FBI. Comey's right, he wasn't wire-tapping anybody, it was John Brennan, at the CIA." Then you also have Larry Johnson, a former CIA analyst, who also said something to this effect; he talked about the collaboration between GCHQ and the NSA. So, I think those facts should be on the table, as well as the Tony Blair history and the history of assassinations of U.S. Presidents.

Then also to put forward, as mentioned before, Helga Zepp-LaRouche's statement from earlier this week that we should not just look at today and yesterday in the news media; but keep in mind this global process that has really been emerging over the last several years. Just over the last year, we had the Vladivostok forum last summer in Russia, which was a major development; the G20 meeting in China; the Chinese presentation at the UN on the One Belt, One Road last fall; the BRICS forum in Goa, India last October; and then in November, the U.S. elections. So, this is a monumental process in history, and it's absolutely LaRouche's Four Laws and the United States joining this international process of regaining an orientation towards truth and the development of the

physical economy that this is the time to put this completely through.

ROSS: It's a whole shift in paradigm; and part of this thing with the British freak-out in many different ways regarding the Trump Presidency and the style of approach that many in the Democratic Party have taken, of a simple idea of "resist". Resist anything that Trump does, no matter what it is. Is it a good thing? Is it a bad thing? It doesn't matter; Trump did it. Resist!

The idea of resist is a color revolution type of outlook. It's an outlook that doesn't go anywhere; that doesn't provide leadership, when leadership is what's needed right now. We need Glass-Steagall passed; we need to be able to finance the infrastructure needs of the United States to lay out a whole new platform of infrastructure. That's going to cost a lot of money. Donald Trump's \$1 trillion is not nearly enough. Doing it through public-private partnerships is not going to work. So, where is the party of FDR, for example, saying we're going to finance this in a Hamiltonian credit orientation; we're going to make trillions of dollars available over the long-term to finance projects that will have a massive pay back in terms of totally changing the whole system a decade from now, five years from now, 20 years from now for the larger projects. That's leadership; and that's what's needed. It's an entirely different world.

Rachel, you brought up that the Four Laws aren't four laws that when passed will have a cumulative good effect; but that it's one outlook, it's one paradigm that has this four-part component. Like a piece of music that has four movements; but they're not four movement that got put together and happened to work nicely, it was one piece. Leadership on that is what's needed. Think about the irony of this: President Bush, Vice President Cheney started based on faulty, untrue intelligence – which certainly at least Cheney knew was untrue – which came via the British; launched a war in Iraq that has led –

according to accounts of people there – to over 1 million dead Iraqis. They weren't impeached; Cheney should have been impeached. The idea that now it's bad to be friends with Putin? You know who you really would not want to be seen with? How about the Queen of England? How about Tony Blair? {That's} somebody you wouldn't want to be seen in public with. You want to talk about an unelected dictator making decisions with the military that have world implications? There's the Queen of England for you, for example.

The potential that we've got right now for a New Paradigm, not a few new laws; not four independent laws that have a cumulative or synergistic impact. But a New Paradigm that's wide open right now. When Xi Jinping in September 2013, first publicly launched the One Belt, One Road – now called the Belt and Road Initiative – in Kazakhstan at Nazarbayev University, that wasn't one action by President Xi; that was opening up a whole new paradigm that's been in preparation for years. Something that the LaRouches have been organizing for, especially intensively since the collapse of the Soviet Union; a potential for world organization for the betterment of people; to eliminate poverty and move to a new level of mankind. That's what we could be doing; and that's what leadership would look like right now, not resisting.

OGDEN: You compared the Four Economic Laws to a piece of music; four movements in a piece of music that necessitates the following one and necessitates the previous one. A spokesman for the Chinese Foreign Ministry recently compared the New Silk Road to a symphony. He said this kind of win-win paradigm among nations is comparable to a symphony orchestra, where you have different musical instruments, but not any one of them in isolation can produce the awesome beauty and power of a symphonic composition; but all of them together create something which is much bigger than each one by themselves. That's the kind of win-win paradigm which the United States should be joining; it's not us against them anymore. It's not

winner take all; it's a completely New Paradigm as you're saying. It's based on new axioms of relationships between.

We saw Donald Trump in his state of the union address, he said America is willing to find new friends and to forge new partnerships where shared interests align. We want harmony and stability, not war and conflict. Well, the kind of harmony of a symphony orchestra, the kind of harmony of the New Silk Road, requires British imperialistic-style geopolitics be a thing of the past. We need to make a clean break and say "What {are} our mutual interests?" Mutual interests can only be found in the future; it's only in the future of mankind as a whole, especially at this point in human evolution.

Now I know that yesterday on the LaRouche PAC activists' call last night, Bill Roberts was the featured guest speaker. I think he had a very good presentation of what Franklin Roosevelt accomplished in terms of the industrial and economic revival of the United States, which allowed us to win World War II. This obviously was referring back to Donald Trump's visit to Ypsilanti, Michigan, where he made reference to the Arsenal of Democracy. But there are economic principles which are required to be understood.

The other thing which is available to understand real harmony, and as you were saying, the unity of effect of either LaRouche's Four Laws or this New Paradigm of economic relations among countries, is a presentation that John Sigerson made in Manhattan during a meeting up there on Saturday. It's titled on the LaRouche PAC website "Motivführung 101: Introduction to the Haydn-Mozart Revolution".

[<https://larouchepac.com/20170314/motivf-hrung-101-introduction-haydn-mozart-revolution>] This is the kind of thinking which is required if you are to understand all of the moving parts that are taking place right now in world history. So, all of those are recommended to our viewers in addition to this full interview that's going to be presented on the website this

weekend – Nomi Prins; and also the full text of the digital pamphlet on America's Future Along the New Silk Road.

But Rachel, coming back to what you said, people must understand that the fight for Glass-Steagall is just that; it is a fight! There are avowed enemies to this New Paradigm of economic relations, who are willing to stop at nothing. Many of those are found on Wall Street and found in the City of London. Putting those facts on the table and making that reality clear, that there is a very nasty political war going on right now, not just behind the scenes but in full daylight. I think that's very significant for people to understand, and not be naïve about. Maybe you can say just a little bit more about that in terms of what the American people should see as their role in actively intervening into that.

BROWN: LaRouche reminded people after the election, that this should be a reminder to them of their power. We are witnessing a reawakening of the thinking of the nation. For a long time, people were afraid to think; they might not have been conscious of it, but there is an optimism out there. But it needs to be educated; and what is not understood is this international process. There is a desperate attempt to keep this out of the U.S. media and to keep people focussed on these non-issues, as you're mentioning. They're not real; they're fictions, they're distractions. So, I just think people need to be reminded of their power; and given that encouragement to study the solution, that's what people need. We have to inspire people; we have to create something that's infectious, and what's infectious is beauty, is optimism, is great ideas. People should just use the material that we're putting out – the music, the pamphlet – and go out there and inspire other people.

OGDEN: OK. Thank you very much. So, one last time, I'm going to put a link on the screen for this petition. This is "U.S. Needs Win-Win Development; Implement LaRouche's Four Laws and Join China's New Silk Road" – lpac.co/sign4laws. Please

circulate that as widely as possible, and be on the look-out for the pdf version of the new LaRouche PAC pamphlet. So, thank you very much to Rachel and Jason for joining me here today; and thank you to all of you. Again, Happy St. Patrick's Day! And please stay tuned to tolarouchepac.com.

100-års dagen for rumpioneren Krafft Ehrickes fødsel nærmer sig

Leder fra LaRouchePAC, 16. marts, 2017 – Næste fredag, den 24. marts, fejrer vi 100-års dagen for den store, tysk-amerikanske, visionære videnskabsmand, Krafft Ehrickes fødsel. Gid han endnu var i live, i dette enestående, men midlertidige øjeblik i historien, hvor vi, efter spildte årtier, omsider kan gå fremefter med virkeliggørelsen af hans planer for menneskehedens forædling. Da han ikke er her mere, påhviler det os, der er tilbage, at studere og indoptage hans tankegang i en grad, hvor han bliver en del af os, så han lever gennem os, og vi vinder de sejre, som han så klart forudså.

Selv om det globale rumprogram skylder Krafft Ehricke alt, så var han meget mere end en rumforsker. Som alle store videnskabsfolk; som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche, med hvem han havde et tæt samarbejde, så åbnede han et nyt vindue til den virkelige, menneskelige ånd. Han forstod og forklarede, at det er selve den fundamentale, unikke kerne i mennesket, der får det til at erobre enhver af naturens fremskudte grænser – og som nu bringer det frem til at udforske Solsystemet, og dernæst gå hinsides dette. I Ehrickes »Astronautikkens tre

fundamentale love« skrev han, at det er menneskets »skæbne som et element i livet, der er begavet med fornuftens evne og den i det iboende, moralske lovs visdom«. Og således er det. Men i andre skrifter gik Krafft endnu videre og sagde, på sin egen måde, at menneskets enestående talent for skabende fornuft udgør et unikt udtryk for selve universets inderste natur. Keplers store gennembrud kom fra en tilsvarende indsigt. Han og Krafft begreb, sammen med også Dante, »den kærlighed, der får Solen og de andre stjerner til at bevæge sig«.

En udarbejdelse af denne indsigt udgøres af Lyndon LaRouches Fjerde Lov, der på en vis måde indkapsler de tre andre af hans »Fire Nye Love« fra juni, 2014.

Efter at Obama, dømt, ligesom en Macbeth, af sine enorme forbrydelser, er faldet og stødt ud i vanære, har Det britiske Imperium mistet sin håndhæver, i det mindste for indeværende – præcis, som Lyndon LaRouche havde forudset. Efter den blodige tyrans omstyrtelse, er den nye præsident velmenende. Men intet kan erstatte Lyndon LaRouches intellektuelle lederskab; dette er lige så sandt i dag, som det har været siden 1970'erne.

Men det kræver, at I åbner øjnene: sejren er nu inden for rækkevidde. De Fire Love kan blive vedtaget. USA kan gå med i Den Nye Silkevej. USA kan gå sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om at erobre rummet, fra hvilket udsigtspunkt Krafft Ehrlicke vil smile ned os.

Foto: Den tysk-amerikanske rumforskningspioner Krafft Ehrlicke (venstre) drøfter en satellitmodel til menneskelig beboelse, den 22. juni, 1958, før den første, bemandede rumflyvning fandt sted.

(Dette skete, da den sovjetiske kosmonaut (daværende russiske betegnelse), Jurij Gagarin, i 1961 blev det første menneske i rummet og den første til at gå i kredsløb om Jorden.)

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for

menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Kraft Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)

Hackerangreb: Pearl Harbor eller Watergate?

Eneret på fortolkning, eller sandheden?

Af Helga Zepp-LaRouche

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablissementets model, der udelukkende kun har sin egen fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise, at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

11. marts, 2017 – Endnu seks uger efter præsident Trumps embedstiltrædelse har det neoliberale establishment stadig ikke affundet sig med resultatet af et demokratisk valg i USA; de neoliberale mainstream-medier overbyder hinanden i deres totalt ubegrundede kampagne for, at russiske hackerangreb skulle have hjulpet Trump til sejr.

I virkeligheden drejer det sig om noget ganske andet: For det første har Trump lovet, og er fast besluttet på, at gøre en

ende på den britiske imperiepolitik med endeløse krige i Mellemøsten, og i stedet etablere relationer med Rusland og Kina på et fornuftigt grundlag. Og for det andet sker alt dette på et bagtæppe, hvor det transatlantiske finanssystem kan bryde sammen, hvad øjeblik, det skal være, og hvor Trump, iflg. pressetalsmand Sean Spicer, fastholder sin hensigt om at gennemføre Glass/Steagall-bankopdelingssystemet, hvad der virker som en rød klud på City of London og Wall Street.

Washington Post og *New York Times* gentager dagligt »narrativen« om et angiveligt 'Ruslandsgate', og *NYT*-skribent Thomas L. Friedman hentede endda massemediernes svar på »Tykke Berta« frem og sammenlignede det angivelige, russiske hackerangreb med »Pearl Harbor« (det japanske angreb, der resulterede i USA's indtræden i Anden Verdenskrig) og med »11. september«; hermed skulle Rusland have ramt »selve hjertet af demokratiet«.

Men hvori består egentlig det indhold, som første runde af Wikileaks-offentliggørelserne af disse e-mails bragte for dagen? Det blev bragt frem for dagens lys, at det Demokratiske Partis ledelse massivt manipulerede valgprocessen til fordel for Hillary Clinton og imod Bernie Sanders. Og for det andet, så offentliggjorde Wikileaks den tale, som Hillary Clinton havde holdt for bankierer på Wall Street, hvori hun gjorde det entydigt klart, at hun som præsident ville forsvare Wall Streets interesser. Robert Parry, den undersøgende journalist, der bl.a. erhvervede sig et uangribeligt ry for sin afsløring af Iran-kontra-skandalen, påpeger i sin seneste artikel, »Politikken bag Ruslandsgate«, at det næppe er forståeligt, hvordan det skulle ramme »demokratiets hjerte«, når den amerikanske befolkning får hjælp til deres ret til at blive informeret om disse afgørende kendsgerninger om en kandidat til præsidentembedet.

Netop, som heksejagten imod Trump og flere af hans regeringsmedlemmer og rådgivere havde nået et nyt højdepunkt, begyndte Wikileaks på en ny runde af offentliggørelser af

informationer, der endda overgår Edward Snowdens afsløringer. Indholdet af disse afsløringer refererer til den totale udspionering, som, udover NSA, nu også sker gennem CIA (og den britiske efterretningstjeneste GCHQ) over for hele verden, ved at bruge Smartphones, tablets, computere, Smart-TV og andet elektronisk udstyr. Det drejser sig her om et retssikkerhedsbrud uden fortilfælde, som blot endnu ikke har ført til en storm af indignation, mens denne lækkerbisen langsomt steger på panden. Det er nemlig strengt forbudt for CIA at gennemføre operationer internt i USA imod landets egen befolkning. Denne gang hørte man ikke engang et spagfærdigt »udspionering mellem venner – det går slet ikke« fra fru Merkel.

Men en del af disse nye Wikileaks-afsløringer viste desuden, at CIA råder over de tekniske muligheder for at bemægtige sig udenlandsk, elektronisk udstyr og under falsk flag tilsyneladende udføre hacking og andre operationer, så det legitime spørgsmål opstår, om dette angivelige russiske hackerangreb måske ikke var blevet udført i Langley, Virginia, CIA's hovedkvarter? Eller måske i USA's konsulat i Frankfurt, Tyskland, der er blevet identificeret som den sekundære operationsbase for den slags aktiviteter i Europa, Kina og Mellemøsten? Netop det faktum, at der dukkede kyrilliske bogstaver og russiske navne op i nogle af hackeroperationerne, rejser spørgsmålet om operationer »under falsk flag«, da de yderst erfarne hackere vel næppe kan være så dumme at lægge deres visitkort på tabletten.

Med disse offentliggørelser har situationen i USA ændret sig. Nu er Trump-teamets angivelige forbindelse med Rusland ikke længere det eneste fokuspunkt, men derimod spørgsmålet om, hvem, der er ansvarlig for disse »leaks«, den ulovlige videreformidling af informationer om samtaler mellem Trump-medarbejdere med f.eks. den russiske ambassadør Kiseljak, som medarbejderne, i fuld overensstemmelse med deres hverv som senator eller medlem af overgangsteamet har ført. Det

senatsudvalg, der undersøger disse spørgsmål, under ledelse af senator Grassley, indsamler nu oplysninger i begge retninger – altså ikke kun om den angivelige kontakt mellem Trumps team og russiske institutioner, men frem for alt også, hvor disse illegale, utætte steder i efterretningstjenesten findes.

I mellemtiden udtaler tidligere medlemmer af efterretningstjenesten sig nu offentligt, som f.eks. William Binney, en af udviklerne af det globale NSA-overvågningssystem – altså en af topekspertene på dette område og nuværende whistleblower, som Edward Snowden – og som fordømmer CIA's metoder som værende absolut forfatningsstridige. Disse praksisser betyder en total korrumpning af retssystemet, og USA skulle nu være en politistat og være betænkelig tæt på at være en totalitærstat, iflg. Binney.

Det kunne vise sig, at det på ingen måde var historien om den angivelige russiske hacking af det Demokratiske Partis e-mails, der som følge skulle have hjulpet Trump til sejren, som var »Pearl Harbor-begivenheden«, men at Trumps mangeårige ven Roger Stone derimod har ret i sin analyse: Stone, der efter sin tid som medarbejder i Nixon-regeringen har været aktiv i diverse Republikanske valgkampe og administrationer, siger, som et samtidigt vidne til den skandale, der afsluttede Nixons karriere, at den aktuelle affære er en skandale, der fuldstændig sætter Watergate i skyggen. Det drejer sig, iflg. ham, om den alvorligste overtrædelse af loven og den offentlige moral i USA's historie.

Med hensyn til det spørgsmål, der nu er blevet relevant – nemlig, hvem der har forordnet, at overvågningen af Trump skulle ske gennem en anmodning fra den såkaldte FISA-domstol (en specialdomstol, der er ansvarlig for forsvar mod spionage), – understregede Stone, at det var usandsynligt, at dette skulle være sket uden Obamas indgriben. I Nixons tilfælde var det sådan, at denne faktisk ikke på forhånd vidste noget om indbruddet i Watergate-hotellet, men alligevel sluttelig måtte påtage sig ansvaret for det. Det er nu, iflg.

Stone, blot et spørgsmål om tid, hvornår Obama, den tidligere forsvarsminister og cheferne for CIA og FBI må vidne for en Grand Jury (der har beføjelse til at afgøre, om der skal rejses tiltale, men ikke til at fælde dom), og hele affæren kunne muligvis blive til den største skandale i amerikansk historie. Spørgsmålet vil meget snart blive, hvad Obama vidste, og hvornår.

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablissementets model, der udelukkende kun har sin egen fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise, at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

De arrogante og stædige kommentatorer i Europa skulle som eksempel for sig selv tage, hvordan den strategiske forandring i andre dele af verden bliver realiseret. Den 7. marts understregede den kinesiske udenrigsminister Wang Yi atter, at det er Kinas mål, gennem samarbejdet med USA, Rusland og Kina, at stabilisere situationen i verden og derudover fremme en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina allerede har initieret i 60 nationer langs den Nye Silkevej, tilbyder en platform for de mest strålende udsigter for hele verden, hvis de vigtigste nationer går sammen om det. Initiativet til den Nye Silkevej kom fra Kina; men det tilhører hele verden, og

dets fordele skal komme alle nationer til gode.

Det er ganske vist ikke så enkelt for folk i Tyskland at danne sig et klart billede, i betragtning af de totalt ensrettede mainstream-medier og deres hysteriske anti-Trump-kampagne, dæmoniseringen af Putin og de udbredte, negative rapporter om Kina. Men én ting bør stå klart gennem den enkeltes egen refleksion: Denne verdens problemer kan kun løses, hvis USA, Rusland og Kina arbejder sammen. Og kun de politiske kræfter i Tyskland, som tilslutter sig disse perspektiver, fortjener at blive støttet.

Tyskland har en fantastisk mulighed for at bidrage med sin store, kulturelle og videnskabelige tradition til skabelsen af det Nye Paradigme med samarbejde mellem alle verdens nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej. Lad ikke massemediernes »narrativer« spærre vejen for os.

Kinesisk initiativ ønsker at hjælpe Trumps 2026-vision for USA; Britisk efterretningstjeneste ønsker at afsætte eller dræbe ham

Leder fra LaRouchePAC, 14. marts, 2017 – Hvis det voksende antal meldinger om, at Donald Trump og Xi Jinping vil mødes i Florida i næste måned, er korrekte, så ligger vejen åben for, at præsident Trump kan samarbejde med Kinas globale drivkraft

for vækst og fremskridt – den såkaldte Nye Silkevej eller Bælt & Vej-initiativet – og som Barack Obama nægtede at gøre.

De mål ude i horisonten, som Trump har fastsat for Amerikas »250-års jubilæum« i 2026 – fred med nationer, inklusive vore nuværende »modstandere«; en fornyet, moderne, økonomisk infrastruktur, »vore fodspor i fjerne verdener« – ville i så fald have langt bedre udsigter til at blive nået. Disse mål er ikke på dagsordenen hos nogen af USA's to krigsførende, politiske partier.

Det britiske efterretnings- og sikkerhedsapparat har forvandlet det Demokratiske Partis chok over Trumps valgsejr til en fuldt optrappet mobilisering, der stadig kører i højeste omdrejninger, for at fjerne ham gennem afsættelse ved en rigsretssag eller ved tilbagetræden. Nogle, på den europæiske elites højeste niveau, ville også overveje mord. Den ene britiske efterretningsagent efter den anden (hvoraf dagens briefing rapporterer om den seneste) har indført »efterretninger, der kan ødelægge Trump« i den amerikanske, politiske proces, gennem Obama og hans George Soros-fraktion af Demokrater. Mandag, den 20. marts, er endnu en nøgledato i deres mål, deres indsats for at bringe Trump til fald gennem falske skandaler, såfremt Obama-demokrater fortsat spiller rollen som klovn for denne indsats.

Det britiske oligarki kan ikke udholde tanken om en amerikansk præsident, der afviser geopolitik og finansimperium, til fordel for national udvikling og »win-win«-samarbejde mellem de store magter – USA, Rusland, Kina, Indien, Japan og andre. Dette er, hvad der står på spil i de forestående møder med Xi Jinping og, måske, med den russiske præsident Putin.

Målene med at genopbygge Amerikas infrastruktur, med at vende tilbage til Månen på permanent basis, og hinsides Månen, kan ikke opfyldes på nogen anden vis. De \$5-8 billion, der behøves til et nyt, højteknologisk, amerikansk infrastruktursystem, eksisterer ikke uden, at verdensmestrene i dette felt, Kina og

Japan i særdeleshed, deltager. Bælt & Vej-initiativet, som Kina nu kalder sit globale opbygningsinitiativ, er altafgørende for dette nye paradigme; og ligeledes for udsigten til fred i Mellemøsten i samarbejde med Rusland.

Det er nyttigt, at chefen for Bælt & Vej-initiativets topmøde, Yang Jiechi, også er den mand, der tilbragte to dage med møder med Trumps team i Washington og New York i sidste måned.

Men, de afgørende handlinger, der vil få dette til at fungere, afhænger af os.

Det betyder at bryde Wall Streets magt ved at gennemtvinge en Glass/Steagall-bankreorganisering; at presse igennem en national kreditinstitution efter Hamiltons principper, og som USA fuldstændigt mangler; og at fastholde »Amerikas genopbygning« på det absolut højeste niveau med udvikling af fusionskraft og udforskning af Solsystemet.

Lyndon LaRouche fremlagde disse »fire love til USA's redning« for flere år siden, for præcist at opnå dette mål med samarbejde, og som repræsenterer hele hans livsværk. Og han har advaret om, at den britiske kronens kræfter ikke vil tolerere at »miste« USA til dette nye paradigme; de må besejres, for at dette paradigme kan bære frugt.

Foto: Præsident Trump under et møde med sin regering, 13. marts, 2017. [facebook@DonaldTrump]

**Britiske agenter: Louise
'Unmensch' ønsker at møde**

Christopher Steele for at afsætte præsident Trump ved en rigsret

13. marts, 2017 – Louise Mensch, det tidligere britiske konservative parlamentsmedlem, der er i centrum for den seneste »fæld Trump«-operation, har fået mere, ufortjent opmærksomhed. Mensch – der snarere bør refereres til som »Unmensch«, et tysk ord, der betyder en person, der ikke har nogen som helst forløsende egenskaber for menneskeheden – optrådte på BBC's populære show, *Sunday Politics*, hvor hun krævede Trumps afsættelse ved en rigsretssag pga. hans »åbenlyse« bånd til Rusland før valget.

»Det er snyd«, sagde hun, »i den forstand, at han vil blive afsat for det (ved en rigsret) og bør komme i fængsel for det, retteligt, faktisk, og det samme bør alle i hans kampagne, der intrigerede, hvilket stort set gælder alle i hans kampagne.«

Fr. Unmensch er blevet omtalt i *Daily Beast*, hvor hun har hævdet, at hun har fået konstante rapporter siden oktober om FBI-dommerkendelser fra FISA-domstolen i USA, der afslørede Trumps bånd til Rusland. Hun fik disse rapporter, sagde hun, pga. sine tætte forbindelser til britisk efterretningstjeneste, og deres »tillid« til hende. I et interview den 12. marts til NBC-TV sagde Unmensch nu, at Trumps anklage om aflytning af Trump Tower er »ægte, ikke falske, nyheder«, men, ved at afsløre dette under en igangværende efterforskning [af ham selv], havde han begået »en kriminel handling, der berettiger en rigsretssag, hvor han har forhindret lovens håndhævelse. Han er i vanskeligheder mht. en rigsretssag, mht. forhindring af lovens håndhævelse«, gentog hun.

Unmensch var også centrum i en artikel i den Murdoch-ejede

Londonavis, *Times*, og i artikler i sidste uge i *NPR* og *Daily Beast*. Det billede, der imidlertid viser sig, er en forstyrret agent, der tror, hun er en »midlertidig supermagt«, en agent, der, pga. »hærgende ADHD« [Attention Deficit Hyperactivity Disorder], er i stand til intens koncentration, for ikke at tale om, at hun »virkelig er bekymret«. En kilde, der kommenterede hendes beskyldning om, at Trump havde fået Breitbart [en journalist m.m., der pludselig døde i 2012] dræbt for at fremme Bannon, sagde, »Det her er sindssygt snak«, og en anden sagde mere ligefremt, »Hun er skingrende skør«.

Med 178.000, der følger hendes Twitter, kværner Mensch en stadig strøm ud af tweets med udråbstegn, fast besluttet på at bevise det, hun fremfører, er »indlysende«, nemlig, at Donald Trump vandt valget udelukkende med hjælp fra Rusland. I december, 2016, »opgav hun stilfærdigt« sin kontrol i *Heat Street* for at »forfølge uspecificerede digitale projekter i sitets forælder-selskab, News Corp.«, iflg. *Daily Beast*.

I dag sagde Mensch til *Times*, at hendes højeste ønske var, at hun »virkelig ønsker at møde Chris Steele« – den britiske efterretningsagent, der forfattede det berygtede »dossier« om, at Trump angiveligt var blevet bestukket af russerne. »Jeg 'ønsker' det så meget, og jeg er helt syg for at møde dig. Jeg er sådan en fan-pige.«

Foto: Louise Mensch.